

Työ- ja elinkeinoministeriö

1.9.2010

LOPPURAPORTTI YRITYSTEN HALLINNOLLISEN TAAKAN KEHITYS VUONNA 2009

RAMBOLL

LOPPURAPORTTI
YRITYSTEN HALLINNOLLISEN TAAKAN KEHITYS
VUONNA 2009

Ramboll

Sentnerikuja 2

00440 Helsinki

Finland

T +358 20 755 611

F +358 20 755 6535

www.ramboll-management.fi

SISÄLTÖ

1.	Selvityksen sisältö ja toteutustapa	4
1.1	Toimeksiannon sisältö	4
1.2	Selvityksen toteutus	4
2.	Selvityksen tulokset	6
2.1	Elintarviketurvallisuus ja laatu	7
2.2	Julkiset hankinnat	10
2.3	Taloushallinnon raportointi	11
2.4	Työnantajana toimiminen	12
2.5	Verotus	14
2.6	Ympäristöluvut	15
2.7	Prioriteettialojen ulkopuoliset esitykset	17
2.7.1	Liikenne- ja viestintäministeriö	17
2.7.2	Maa- ja metsätalousministeriö	21
2.7.3	Oikeusministeriö	25
2.7.4	Sosiaali- ja terveysministeriö	27
2.7.5	Valtiovarainministeriö	29
3.	Selvityksen yhteenveto	31
3.1	Yhteenveto prioriteettialoittain	31
3.2	Yhteenveto ministeriöittäin	33
3.3	Johtopäätöksiä	35
4.	Liitteet	37

1. SELVITYKSEN SISÄLTÖ JA TOTEUTUSTAPA

1.1 Toimeksiannon sisältö

Valtioneuvosto hyväksyi 12 päivänä maaliskuuta 2009 periaatepäätöksen toimintaohjelmaksi yritysten hallinnollisen taakan vähentämiseksi vuosille 2009–2012. Tavoitteena on, että yritysten hallinnollista taakkaa vähennetään vuoden 2006 tasoon verrattuna 25 prosenttia vuoden 2012 loppuun mennessä. Toimintaohjelmassa seurataan yritysten hallinnollisessa taakassa tapahtuvia muutoksia.

Työ- ja elinkeinoministeriö seuraa virkatyönä hallituksen lakiesitysten yritysvaikutusten arviointia ja sen yhtenä osana säädösmuutosten vaikutuksia yritysten hallinnollisiin kustannuksiin. Seuranta perustuu hallituksen antamiin lakiesityksiin ja niiden eduskuntakäsittelyyn. Hallinnollisten kustannusten muutoksia arvioidaan seurannassa karkealla, laadullisella indikaattorilla (lisääntyvät merkittävästi, lisääntyvät jonkin verran jne.). Seurannassa oli valtiopäivävuoden 2009 osalta mukana 131 yrityksiin vaikuttavaa esitystä, joista runsaalla puolella arvioitiin olevan jonkinlaisia vaikutuksia yritysten hallinnollisiin kustannuksiin ja noin kymmenesosalla merkittäviä vaikutuksia. Lista kaikista TEM:n seurannassa mukana olleista esityksistä on tämän selvityksen liitteenä 2.

Tämän selvityksen tarkoituksena on työ- ja elinkeinoministeriön toimeksiannosta laatia arvio valtiopäivävuonna 2009 annettujen hallituksen lakiesitysten sekä niihin liittyvien asetusten ja määräysten vaikutuksesta yritysten hallinnollisiin kustannuksiin ja hallinnolliseen taakkaan. Selvityksen tavoitteena on tehdä työ- ja elinkeinoministeriön seuranta-aineiston pohjalta tarkempia laadullisia arvioita hallinnollisten kustannusten ja hallinnollisen taakan kehityksestä. Arvioissa otetaan huomioon paitsi varsinaisista lakimuutoksista ja -uudistuksista aiheutuvat muutokset, myös lakien nojalla annetuissa asetuksissa ja määräyksissä tarkemmin määriteltävät yritysten tiedonantovelvoitteiden muutokset. Selvityksen tuloksia hyödynnetään hallinnollisen taakan vähentämistä koskevan toimintaohjelman seurannassa.

Tässä selvityksessä hyödynnetty ex ante -tyyppinen, ilman yrityshaastatteluita toteutettu arviointi asettaa selvitykselle omat haasteensa ja epävarmuustekijänsä. Tässä selvityksessä käytettyä arviointimenetelmää tulisikin vastaisuudessa osaltaan hyödyntää jo lain valmisteluvaiheessa. Tämä olisi sekä kustannustehokkaampaa että informaatioarvoltaan parempaa kuin valmistelusta erillään tehty selvitys.

Selvitys koskee vain yritysten hallinnollisia kustannuksia ja hallinnollista taakkaa, eikä siinä tarkastella lainsäädännön muita yritysvaikutuksia. Selvityksessä tehtyihin arvioihin ei myöskään ole sisällytetty pohdintaa esimerkiksi taakan tarkoituksenmukaisuudesta tai sääntelyn sosiaalista hyödyistä.

Selvityksen vastuuhenkilönä on Ramboll Management Consultingissa toiminut johtaja Mikko Wennberg. Hänen lisäksi toteutustiimissä ovat toimineet Annu Kotiranta, Olli Oosi ja Henrik Pekkala. Selvitystyötä on ohjannut työ- ja elinkeinoministeriön selvitykselle nimeämä ohjausryhmä. Ohjausryhmän lisäksi kommentointimahdollisuus varattiin työ- ja elinkeinoministeriön asettamalle hallinnollisen taakan vähentämisen projektiryhmälle sekä selvityksen yhteydessä haastatelluille ministeriöiden asiantuntijoille.

1.2 Selvityksen toteutus

Selvityksessä sovellettiin ns. standardikustannusmallin (Standard Cost Model, SCM) mukaista lähestymistapaa hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin. Selvityksessä ei kuitenkaan tehty varsinaista SCM-mittausta, vaan työ toteutettiin ex ante -arviointina, jossa asiantuntijankemeyksiin ja olemassa olevaan seurantatietoon sekä asiantuntijahaastatteluihin pohjautuen pyrittiin ennakolta hahmottamaan lainsäädännön muutosten vaikutuksia hallinnollisiin kustannuksiin. SCM-menetelmän perusidea sekä sen keskeiset käsitteet on kuvattu alla.

Standardikustannusmalli-menetelmän (SCM) perusteet

SCM-menetelmä on kvantitatiivinen, ja se perustuu yritysten hallinnollisten velvoitteiden täyttämiseen käyttämän ajan ja sen kustannusten arviointiin yrityshaastatteluihin ja asiantuntija-arvioihin perustuen.

SCM:llä voidaan mitata sekä voimassa olevan ja toimeenpannun lainsäädännön aiheuttamia tosiasiallisia hallinnollisia kustannuksia (ns. ex post -mittaaminen) että uuden lainsäädännön aikaansaamia hallinnollisia kustannuksia (ns. ex ante -mittaaminen). SCM-mittaamista on myös mahdollista hyödyntää osana lainsäädännön valmistelutyötä.

SCM-menetelmän käytön yhteydessä ei tarkastella sääntelyn yhteiskunnallisia tavoitteita, vaan keskitytään hallinnollisten toimenpiteiden ja niiden kustannusten tarkasteluun. Yksittäisen lainsäädännössä olevan tietovaatimuksen yrityksille aiheuttamat hallinnolliset kustannukset lasketaan seuraavasti:

$$q \times p$$

$$(\text{yritysten määrä} \times \text{frekvenssi}) \times (\text{tuntihinta} \times \text{aika})$$

Yritysten määrä kuvaa niiden yritysten määrää, joita tietty tietovaatimus koskee. Frekvenssi kertoo sen, miten usein tietty toimenpide toteutetaan vuosittain. Tiedon tuottamiseen vaaditaan yrityksessä erilaisia toimenpiteitä. Näiden toimenpiteiden hinta muodostuu SCM-mallissa tuntihinnasta, jossa otetaan huomioon palkkakustannukset lisätyn yleishallinnon kuluilla tai vaihtoehtoisesti käytetään ulkoistetun palvelutuottajan tuntihintaa. Ajalla tarkoitetaan yksittäisen hallinnollisen toimenpiteen suorittamiseen käytettyä aikaa.

SCM-mallin keskeiset käsitteet

Tiedonantovelvoite

Lainsäädäntö velvoittaa yrityksiä tuottamaan, arkistoimaan, lähettämään ja säilyttämään tietoa. Näitä velvoitteita kutsutaan tiedonantovelvoitteiksi. Tiedonantovelvoitteet sisältävät tietovaatimuksia, eli tietoja, joita yritysten on lain mukaan toimitettava viranomaisille tai kolmansille tahoille. Tiedonantovelvoitteisiin liittyy hallinnollisia aktiviteetteja tiedonantovelvoitteissa vaaditun tiedon tuottamiseksi. Hallinnollisiin aktiviteetteihin voi lukeutua tiedon hakemista ja tuottamista, kaavakkeiden täyttämistä, tiedon muokkaamista jne.

Hallinnollinen kustannus

Yrityksille aiheutuu lainsäädännöstä suoria kustannuksia (esim. verot), lainsäädännön velvoitteiden täyttämistä aiheuttavia aineellisia kustannuksia (esim. henkilöstön koulutus) sekä hallinnollisia kustannuksia. Hallinnollisia kustannuksia ovat yrityksille tiedonantovelvoitteista aiheutuvat kustannukset.

Hallinnollinen taakka

Hallinnollinen taakka on se osa hallinnollisista kustannuksista, joka aiheutuu sellaisista toimenpiteistä, joita yritykset tekevät ainoastaan lainsäädännön niin edellyttäessä, eivätkä oman liiketoiminnan tarpeista käsin. Jos kyseinen tiedonantovelvoite poistettaisiin laista, eivät yritykset tuottaisi, analysoisi tai säilyttäisi kyseistä tietoa.

Tavanomaiset liiketoiminnan kustannukset

Niitä kustannuksia, joita yritykselle aiheutuu, kun se tuottaa ja säilyttää sekä toimittaa tietoa omaehtoisesti oman liiketoiminnan tarpeista käsin, kutsutaan tavanomaisiksi liiketoiminnan kustannuksiksi (business-as-usual costs). Tavanomaiset liiketoiminnan kustannukset ja hallinnollinen taakka muodostavat siis yhdessä yritykselle aiheutuvan hallinnollisen kokonaiskustannuksen.

Ensimmäisessä vaiheessa kartoitettiin valtiopäivävuonna 2009 annettujen lakiesitysten sekä niihin liittyvien asetusten ja määräysten sisältämät tiedonantovelvoitteet tai muutokset olemassa oleviin tiedonantovelvoitteisiin. Tässä yhteydessä keskityttiin vain niihin lakiesityksiin, joilla työ- ja elinkeinoministeriön omassa seurannassa arvioitiin olevan vaikutuksia yritysten hallinnollisiin kustannuksiin. Kartoitus organisoitiin ja toteutettiin hallituksen hallinnollisen taakan vähentämisen toimintaohjelman prioriteettialojen mukaisesti. Näitä prioriteettialoja ovat verotus, taloushallinnon raportointi, työnantajana toimiminen, tilastointi, maataloustuet, elintarviketurvallisuus ja laatu, ympäristöluvat sekä julkiset hankinnat. Tähän selvitykseen ei valikoitunut lakeja/esityksiä maataloustukien tai tilastoinnin prioriteettialoilta.

Kartoitusvaiheessa aineisto luokiteltiin siitä näkökulmasta, mihin hallinnollisten kustannusten ja taakan osatekijöihin muutokset vaikuttivat (laajentavat populaatiota, vaativat enemmän aikaa tiedonantovelvoitteen tietovaatimusten täyttämiseen, lisäävät tiedon toimittamisen frekvenssiä tai vaikuttavat muihin hallinnollisiin kustannuksiin) sekä sitä, mistä muutos johtuu (puhtaasti kansallisesta lainsäädännöstä vai EU-säädöksistä). Kartoitusvaiheessa esityksiä oli mukana 80, joista noin 50 rajattiin selvityksen ulkopuolelle. Pääasialliset syyt esitysten poisjättämiseen olivat niiden vähäinen merkitys hallinnollisen taakan muutokseen (esimerkiksi hyvin rajallinen yrityspopulaatio) tai tiedonantovelvoitteiden kumpuaminen suoraan EU-lainsäädännöstä ilman kansallista liikkumavaraa. Toimintaohjelman em. prioriteettialoihin liittyvät, kansallisista lähtökohdista tehtyjä muutoksia koskevat lakiesitykset ovat kuitenkin kaikki mukana selvityksessä.

Toisessa vaiheessa määriteltiin aineisto, jonka pohjalta etukäteisarviointi tehtiin. Lähdeaineistona toimivat hallituksen esitykset ja niihin liittyvät eduskunnan kannanotot, työ- ja elinkeinoministeriön seuranta (jatkossa seuranta-aineisto) sekä hallinnollisen taakan lähtötasomittauksen aineisto.

Kolmannessa vaiheessa toteutettiin eri ministeriöiden asiantuntijoiden haastattelut, joissa kartoitettiin kunkin lain/esityksen aiheuttamaa taakan ja hallinnollisen kustannuksen muutosta. Haastatteluiden ensisijaisena tarkoituksena oli täsmentää selvityksen tekijöiden alustavia hypoteeseja hallituksen esitysten vaikutuksista yritysten hallinnollisiin kustannuksiin ja taakkaan. Lista haastatelluista asiantuntijoista on tämän selvityksen liitteenä 1. Varsinaisesta SCM-mallista poiketen tämän selvitystyön puitteissa ei toteutettu yrityshaastatteluita.

Pohjatietoina haastatteluissa käytettiin edellä mainittuja aineistoja. Haastattelujen perusteella vielä osa jo valituista esityksistä jätettiin pois lopullisesta selvityksestä. Syynä tähän oli tiedonantovelvoitteiden kumpuaminen suoraan EU-lainsäädännöstä ilman kansallista liikkumavaraa. Lopulta selvityksessä tarkasteltujen esitysten määrä rajautui 21 lakiin/esitykseen, joiden aiheuttamat muutokset hallinnolliseen taakkaan ja hallinnollisiin kustannuksiin on tarkemmin arvioitu tässä selvityksessä.

Raportissa lakeja/hallituksen esityksiä tarkastellaan ensin yksitellen prioriteettialoitain ryhmiteltynä, minkä jälkeen tehdyt johtopäätökset tiivistetään yhteenvetotaulukoissa sekä prioriteettialoitain että ministeriöittäin. Prioriteettialojen ulkopuolisten lakien/esitysten yhteenvedot on esitelty ainoastaan ministeriökohtaisesti.

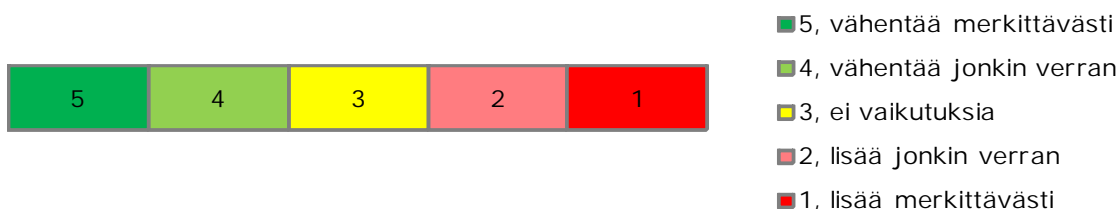
2. SELVITYKSEN TULOKSET

Tarkasteluun valitut lait/esitykset on ryhmitelty hallinnollisen taakan vähentämisen toimintaohjelman prioriteettialojen mukaisesti. Selvitykseen valikoituneet prioriteettialat ovat verotus, taloushallinnon raportointi, työnantajana toimiminen, elintarviketurvallisuus ja laatu, ympäristöluvut sekä julkiset hankinnat.¹

Selvityksessä kunkin lain/esityksen keskeinen sisältö kuvataan ensin lyhyesti, minkä jälkeen kuvaillaan lain/esityksen vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja niihin liittyviin hallinnollisiin aktiviteetteihin. Tämän jälkeen tarkastellaan lain/esityksen tuomia vaikutuksia yritysten hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin. Lopuksi kunkin lain/esityksen johtopäätöksissä annetaan perusteltu arvio lain/esityksen vaikutuksista yritysten hallinnolliseen taakkaan sekä kustannuksiin.

Johtopäätöksissä käytetään TEM:n omassa seurannassakin käytettyä viisiportaista mittaria, jonka avulla arvioidaan lain/esityksen aiheuttama hallinnollisen taakan muutos sekä muutokset hallinnollisiin kustannuksiin. Arvon 5 saavat ne lait ja esitykset joissa hallinnolliset kustannukset tai vastaavasti hallinnollinen taakka vähenee merkittävästi ja mittariarvon 4 ne, jotka vähentävät hallinnollista taakkaa tai vastaavasti kustannuksia jonkin verran. Mittariarvo 3 kertoo vaikutusten olevan täysin tai suunnilleen neutraaleja. Jonkin verran tai merkittävästi hallinnollisia kustannuksia tai taakkaa lisäävät lait ja esitykset saavat mittariarvot 2 ja 1.

Muutosten merkittävyyden arvioinnissa keskeistä on yksittäiselle yritykselle aiheutuvan hallinnollisen taakan ja kustannuksen lisäksi kohteena olevan yrityspopulaation koko. Jos syntyvä hallinnollinen kustannus koskee laajaa yrityspopulaatiota, saattaa vähäininkin taakan lisäys saada mittariarvon 1. Samaa logiikkaa noudattaen myös yksittäisille yrityksille erittäinkin raskaiksi muodostuvat velvoitteet voivat saada neutraalin mittarilukeman, mikäli kohdepopulaationa oleva yritysjoukko on hyvin pieni.

Tämän selvityksen tarkoituksena on ainoastaan arvioida lakien/esitysten aiheuttamia muutoksia yritysten hallinnolliseen taakkaan sekä hallinnollisiin kustannuksiin. Tämä tarkoittaa sitä, että arvioinnissa ja johtopäätöksissä ei tarkastella tiedonantovelvoitteiden tarkoituksenmukaisuutta tai sääntelyn sosiaalisia hyötyjä.

¹ Tähän selvitykseen ei valikoitunut lakeja/esityksiä maataloustukien tai tilastoinnin prioriteettialoilta.

2.1 Elintarviketurvallisuus ja laatu

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi muuntogeenisestä kasvintuotannosta (HE 246/2009, MMM)				
Keskeinen sisältö				
<p>Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi laki muuntogeenisestä kasvintuotannosta. Esitys perustuu Euroopan komission antamaan suositukseen muuntogeenisten viljelykasvien sekä tavanomaisen ja luonnonmukaisen maataloustuotannon rinnakkaiselosta. Tarve säätää laki johtuu muuntogeeniseen kasvintuotantoon soveltuvien säännösten puutteesta. Esityksen tavoitteena on estää muuntogeenisten kasvilajikkeiden leviämistä ja muuntogeenisen perintöaineksen sekoittumista tavanomaisella ja luonnonmukaisella tavalla tuotettuihin viljelykasveihin sekä luoda toimiva järjestelmä muuntogeenisten lajikkeiden viljelylle ja sekoittumisesta sekä leviämisestä aiheutuneiden taloudellisten vahinkojen korvaamiselle. Lailla säädettäisiin muuntogeenistä kasvintuotantoa koskevista vaatimuksista, viranomaisvalvonnasta, valvontarekisteristä, hallinnollisista pakkokeinoista ja rangaistuksista sekä taloudellisten vahinkojen korvaamisesta. Laki koskisi muuntogeenisen kasviaineiston viljelyä, käsittelyä ja varastointia maatilalla, kuljetuksia maatilalla ja maatilojen välillä sekä viljelyalaa viljelyn lopettamisen jälkeen kohdistuvia toimia.</p> <p>Tiedonantovelvoitteiden lisäksi viljelijälle asetetaan velvollisuuksia suojaetäisyyden noudattamisesta, koneiden ja laitteiden puhdistustoimenpiteistä, velvollisuus suorittaa asiaa koskeva Elintarviketurvallisuusviraston järjestämä tutkinto, mahdollisia laji- tai lajikekohtaisia viljelyrajoituksia, vaatimuksia jäätikkasvien hävittämisestä, kasvijätteen käsittelystä ja maanmuokkauksesta muuntogeenisen kasvintuotannon jälkeen.</p> <p><i>Esityksen eduskuntakäsittely on vielä kesken. Asia lähetettiin 19.11.2009 maa- ja metsätalousvaliokuntaan, jolle ympäristövaliokunnan on annettava lausunto.</i></p>				
Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin				
<p>Lakiin ehdotetaan ilmoitusvelvollisuutta muuntogeenisen lajikkeen viljelijälle hyvissä ajoin ennen kyseisen lajikkeen kylvöä. Ilmoitus tulisi tehdä Elintarviketurvallisuusvirastolle. Ilmoituksen voisi tehdä myös kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Muuntogeenisten lajikkeiden viljelyä koskevat yksityiskohtaiset, lohko-kohtaiset tiedot kerättäisiin maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmän mukaisiin rekistereihin.</p> <p>Ilmoitusvelvollisuus koskisi tietyn edellytyksin myös tilannetta, jossa muuntogeenisen kasvin viljelyyn käytetty alue vaihtaisi omistajaa tai haltijaa. Alueen luovuttajan ja alueen haltijan tulisi ilmoittaa muuntogeenisen lajikkeen käytöstä luovutuksensaajalle, mikäli alueeseen kohdistuisi viljelyrajoituksia tai vaatimuksia alueen käsittelystä.</p> <p>Lisäksi velvoitetaan tekemään kasvukausittain laadittava suunnitelma sekä asetetaan tietojen kirjaamista koskevia vaatimuksia.</p>				
Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin				
<p>Lakiesityksessä ehdotetut ilmoitusvelvollisuudet ja muu hallinnollinen taakka ovat erittäin merkittäviä yksittäisen viljelijän näkökulmasta. Asiantuntija-arvioiden mukaan muuntogeenisiä lajikkeita viljelevien toimijoiden määrä pysyy kuitenkin tulevana vuosina noin kymmenessä toimijassa, jolloin vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin koko populaation tasolla eivät ole merkittäviä. Mikäli muuntogeenisten lajikkeiden viljely kuitenkin yleistyisi koskemaan suurempaa osaa viljelijäpopulaatiosta, esityksen aiheuttamat hallinnolliset kustannukset olisivat erittäin merkittäviä. Maatiloja oli vuonna 2009 Suomessa noin 64 000.²</p>				
Johtopäätös				
<p>Koska hallinnolliselta taakaltaan raskaat tiedonantovelvoitteet tulevat kohdistumaan asiantuntija-arvioiden perusteella erittäin pieneen populaatioon (noin 10 toimijaa), muutoksilla on vain vähäinen vaikutus hallinnollisiin kokonaiskustannuksiin.</p>	<p>Hallinnollinen kustannus</p> <table border="1"> <tr> <td></td> <td>3</td> <td></td> </tr> </table>		3	
	3			
<p>Tiedonantovelvoitteista syntyvä hallinnollinen kustannus on puhdasta hallinnollista taakkaa.</p>	<p>Hallinnollinen taakka</p> <table border="1"> <tr> <td></td> <td>3</td> <td></td> </tr> </table>		3	
	3			

² Lähde: Maaseutuvirasto

Laki elintarvikelain ja Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain 3 §:n muuttamisesta (HE 275/2009, MMM)

Keskeinen sisältö

Lailla muutetaan elintarvikelakia ja Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta annettua lakia. Lakeihin lisätään säännökset, joiden mukaan Elintarviketurvallisuusvirasto, aluehallintovirastot ja kuntien elintarvikevalvontaviranomaiset ovat toimivaltaisia valvomaan kalastus- ja vesiviljelytuotteista kuluttajalle annettavia tietoja koskevan komission asetuksen noudattamista. Lisäksi laissa säädetään, että elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvia tarvikkeita markkinoille saattaville toimijoille säädetään velvollisuus ilmoittaa toimipaikastaan ja toiminnastaan sijaintikunnan elintarvikevalvontaviranomaiselle. Toimipaikat merkittään kunnan valvontaviranomaisen ja Elintarviketurvallisuusviraston pitämiin rekistereihin.

Laissa jatketaan mahdollisuutta tehdä viralliseen valvontaan kuuluvia tutkimuksia akkreditoimattomissa laboratorioissa. Lisäksi poistetaan maininnat lihantarkastuslaboratoriosta elintarvikelaista.

Laissa säädetään myös Euroopan unionin ulkopuolelle elintarvikkeita vievien elintarvikehuoneistojen valvonnasta, minkä lisäksi alkutuotantopaikkarekisterin rekisterinpitäjäksi ehdotetaan muutettavaksi Elintarviketurvallisuusvirasto.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Elintarvikelakiin lisätään uusi kohta, jossa veloitetaan elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvia tarvikkeita markkinoille saattava toimija ilmoittamaan toiminnastaan toimipaikan sijaintikunnan elintarvikevalvontaviranomaiselle. Tällaisia toimijoita ovat elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvien tarvikkeiden valmistuksessa käytettävien materiaalien ja tarvikkeiden valmistajat, varsinaisten tarvikkeiden valmistajat Suomessa, tukkukauppaa Suomessa harjoittavat toimijat sekä tarvikkeita sisämarkkinoilta ja Euroopan unionin ulkopuolelta Suomeen tuovat toimijat.

Laissa määrätään myös, että kunnan on perittävä maksu kaikkien Euroopan unionin ulkopuolelle elintarvikkeita vievien elintarvikehuoneistojen valvonnasta. Kunta perii kaikilta elintarvikkeita EU:n ulkopuolelle vieviltä toimijoilta hyväksymänsä taksan mukaisen maksun. Taksa määräytyy kunnalliseen valvontasuunnitelmaan sisältyvästä tarkastuksesta, näytteenotosta, näytteen tutkimisesta sekä elintarvikemääräysten noudattamatta jättämiseen perustuvien toimenpiteiden valvomiseksi tapahtuvasta tarkastuksesta. Lakimuutoksella velvollisuus laajennetaan koskemaan kaikkia elintarvikkeita EU:n ulkopuolelle vieviä toimijoita, kun aiemmin valvontamaksuja perittiin ainoastaan eläinperäisiä tuotteita vieviltä toimijoilta.

Lisäksi viranomaisnäytteistä tutkimuksia tekevän laboratorion on osoitettava pätevyytensä akkreditoinnilla. Ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöissä määritellään virallisen valvonnan sisältö. Lihantarkastusta varten tehtävä trikiinitutkimus määritellään viralliseen valvontaan kuuluvaksi tutkimukseksi. Komission vanha siirtymäaika-asetus mahdollistaa viralliseen valvontaan kuuluvien tutkimusten tekemisen akkreditoimattomassa laboratorioissa vuoden 2009 loppuun saakka. Akkreditoimattomassa laboratorioissa voitaisiin kuitenkin edelleen tehdä viralliseen valvontaan kuuluvia trikiinitutkimuksia komission uudessa siirtymäaika-asetuksessa mainittuun määräpäivään saakka.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Lailla luodaan uusi toiminnasta ilmoittamiseen liittyvä tiedonantovelvoite kaikille yrityksille, jotka tuovat markkinoille elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvia tuotteita. Elintarviketurvallisuusviraston arvion mukaan Suomessa on tällä hetkellä noin 500 muovialan toimijaa, noin 40 paperin ja kartongin valmistajaa ja noin 100 keramiikkapajaa, jotka valmistavat elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvia tarvikkeita tai niiden valmistuksessa käytettäviä materiaaleja tai tarvikkeita. Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvia tarvikkeita sisämarkkinoilta ja Euroopan yhteisön ulkopuolelta tuovat toimijat mukaan lukien alan toimijoita arvioidaan olevan yhteensä noin 1000.

Lakimuutos laajentaa valvontasuunnitelman koskemaan kaikkia elintarvikkeiden viejiä, jotka vievät tuotteitaan EU:n ulkopuolelle. Aiemmin suunnitelma vaadittiin ainoastaan eläinperäisten tuotteiden viejiltä. Populaation laajennuksesta huolimatta syntyvä hallinnollinen taakka koskee edelleen varsin rajattua toimijoiden joukkoa, joten sen hallinnollisten kokonaiskustannusten katsotaan olevan vähäiset.

Laboratorioiden akkreditointien osalta olemassa olevaa helpotusta jatketaan vuoteen 2013 saakka. Tämän jälkeen akkreditoinnista aiheutuvat lisäkustannukset toimijalle tulisivat olemaan noin 500–4 000 euroa/v. Ensimmäisenä akkreditointivuonna kustannukset ovat korkeammat. Akkreditoituun laboratorioon kohdistuvien hallinnollisten ja toiminnallisten vaatimusten, kuten asiakirjahallintaan tai puhtaanapitoon liittyvien vaatimusten, noudattaminen voi tuoda lisäkustannuksia toimijalle. Elintarviketurvallisuusviraston syyskuussa 2009 tekemän yhteenvedon mukaan trikiinitutkimuksia tehdään Suomessa 23 laboratorioissa, joista 11 on akkreditoitu. Akkreditoimattomat laboratoriot ovat pääasiassa pienten teurastamatoimijoiden ylläpitämiä käyttölaboratorioita.

Johtopäätös

Valvontasuunnitelmasta ja akkreditoinnista syntyvät hallinnolliset kustannukset koskevat varsin rajallisia toimijoiden joukkoja. Hallinnollisia kustannuksia lisäävä toiminnasta ilmoittamiseen liittyvä tiedonantovelvoite koskee noin 1000 toimijaa.

Hallinnollinen kustannus

	2	
--	---	--

Uudet tiedonantovelvoitteet lisäävät myös hallinnollista taakkaa jonkin verran.

Hallinnollinen taakka

	2	
--	---	--

2.2 Julkiset hankinnat

Lait julkisista hankinnoista annetun lain, vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annetun lain ja markkinaoikeuslain muuttamisesta (HE 190/2009, TEM)

Keskeinen sisältö

Lailla muutetaan julkisista hankinnoista annettua lakia sekä vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annettua lakia. Esityksen tarkoituksena oli muuttaa ja tehostaa julkisten hankintojen oikeussuojajärjestelmää sekä panna kansallisesti täytäntöön julkisten hankintojen oikeussuojakeinoja koskevan direktiivi (2007/66/EY). Myös kansalliset kynnysarvot kaksinkertaistetaan eduskunnan hankintalakiselonteosta antaman kannanoton mukaisesti tavara- ja palveluhankinnoissa 30 000 euroon sekä sosiaali- ja terveyspalveluissa 100 000 euroon. Rakennusurakoiden ja käyttöoikeusurakoiden kynnysarvoa nostetaan vähemmän, 100 000 eurosta 150 000 euroon.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Ehdotuksen vaikutukset ulottuvat laajaan yritysjoukkoon, joka tarjoaa julkisen sektorin hankintayksiköille tavaroita, palveluita ja rakennusurakoita. Laki säätelee lähes ainoastaan julkisen hankintayksikön toimintaa, joten vaikutukset yrityspuolen hallinnolliseen taakkaan ovat pääasiassa käytännön kautta yrityspuolelle kumpuavia velvoitteita.

Kansallisen 15 000 euron kynnysarvon ylittäviä hankintoja oli ennen lakimuutosta vuositasolla noin 14 000. Kynnysarvojen nostamisen myötä hankintoja siirtyy hankintalainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle vuosittain noin 2300.

Laissa määrätään, että hankinta-asiaan muutosta hakevan on kirjallisesti ilmoitettava hankintayksikölle asian saattamisesta markkinaoikeuden käsiteltäväksi. Tämä tarkoittaa hallinnollisen taakan näkökulmasta uutta tiedonantovelvoitetta yrityksille.

Hallinnollista taakkaa pyritään myös keventämään hankintatoiminnan sähköistämällä. Hankintapäätös voidaan jatkossa antaa tiedoksi sähköisesti. Sähköinen tiedoksianto lyhentää mahdollisesti hankintamenettelyyn käytettyä aikaa ja näin ollen keventää sekä yritysten että hankintayksiköiden hallinnollista taakkaa.

Lisäksi erällä muilla muutoksilla voidaan katsoa olevan vähäisiä vaikutuksia yritysten hallinnolliseen taakkaan. Muutoksenhakujärjestelmän selkiennyttämistä tavoitellaan rajaamalla muutoksenhaku kunnallis- ja hallintovalituksena pois sekä ottamalla käyttöön hankinta-oikaisu. Hankinta-oikaisulla voidaan vähentää virheen korjaamiseen käytettävää aikaa ja mahdollisesti valitusalttiutta markkinaoikeuteen selkeissä virhetilanteissa.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Merkittävimmät vaikutukset hallinnollisen taakan vähenemiseen syntyvät hankintalain soveltamisalan kapenemisesta kynnysarvojen noston myötä. Kun kansallisia kynnysarvoja nostetaan, siirtyy lainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle vuosittain noin 2300 hankintaa. Tämä tarkoittaa yritysten hallinnollisten kustannusten näkökulmasta sitä, että hallinnolliset kustannukset vähenevät yritysten osalta laskentatavasta riippuen vuosittain noin 18,5–25 milj. eurolla³, kun hankintalainsäädännön velvoitteita, mm. tarjousten muotovaatimuksia, ei enää sovelleta soveltamisalan ulkopuolelle siirtyviin hankintoihin. Vaikka hankintalain velvoitteet koskevat pääosin hankintayksiköitä, ovat yritysvaikutuksetkin merkittävät yritysten toimiessa hankintaprosessin tarjoavana osapuolena, joka joutuu tarjouta tehdessään täyttämään lainsäädännön velvoittamat ja hankintayksikön asettamat tarjousten muotovaatimukset sekä muut velvoitteet. Menettelyjä koskevan sääntelyn poistuessa kynnysarvon nostamisen myötä hankintaprosessi helpottuu.

Laissa säädettävä uusi tiedonantovelvoite liittyen hankintayksiköille annettavaan tietoon haettaessa muutosta päätökseen markkinaoikeudesta ei käytännössä juuri vaikuta yritysten hallinnolliseen taakkaan, sillä ilmoitus on mahdollista tehdä esimerkiksi sähköpostitse.

Vaikutukset yrityksiin ovat pitkälti riippuvaisia hankintayksiköiden toimintatavoista, esimerkiksi sähköisen tiedoksiannon tai hankinta-oikaisun käytön yleisyydestä. Useisiin hankintayksiköiden toimintaa säänteleviin uusiin velvoitteisiin liittyen (esimerkiksi suorahankintailmoituslomakkeen julkaisemisen seuraamisesta tai puitejärjestelyyn perustuvien hankintojen käsittelyluvan hakemisesta) voi aiheutua kustannuksia yrityksille.

³ Lähde: työ- ja elinkeinoministeriö

Johtopäätös	
Laki vähentää merkittävästi yrityksille syntyviä hallinnollisia kustannuksia vuosittain arviolta 2300 hankinnan jäädessä lainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle. Yritysten vuotuiset hallinnolliset kokonaiskustannukset vähenevät noin 18,5–25 miljoonalla eurolla.	Hallinnollinen kustannus 5
Lain soveltamisalan kapeneminen kynnysarvojen nostamisen myötä vähentää merkittävästi myös yritysten hallinnollista taakkaa.	Hallinnollinen taakka 5

2.3 Taloushallinnon raportointi

Lait osakeyhtiölain 5 luvun 19 §:n ja 8 luvun 9 §:n, osuuskuntalain sekä vakuutusyhtiölain 5 luvun 15 §:n muuttamisesta (HE 238/2009, OM)	
Keskeinen sisältö	
Osakeyhtiölakia ja osuuskuntalakia muutetaan siten, että sellaisen alakonsernin emoyhtiön ei tarvitse laatia konsernitilinpäätöstä varojen jakoa varten, joka on vapautettu konsernitilinpäätöksen laatimisesta KPL:n 6 luvun 1 §:n 4 momentin perusteella. Osakeyhtiölain muutos koskee nimenomaisesti konsernitilinpäätöksen laadintavelvollisuuden poistumista alakonsernin emoyhtiön varojenjakotilanteessa. Muutokset pienten konserniemoyhtiöiden hallinnollisen taakan vähentämiseksi (säännöt pienempien yhtiöiden varojenjakotilanteessa käytettävälle konsernitilinpäätöstä yksinkertaisemmalle konsernilaskelmalle) ovat vielä valmistelussa.	
Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin	
Alakonsernin emoyhtiön kannalta lakimuutoksesta seuraa, että yhtiön ei tarvitse laatia konsernitilinpäätöstä varojen jakamiseksi yläkonsernin emoyhtiölle ja mahdollisille muille osakkeenomistajille, jos yläkonsernin emoyhtiö on Euroopan talousalueen valtion lainsäädännön alainen yritys, joka omistaa vähintään yhdeksän kymmenesosaa suomalaisen alakonsernin emoyhtiön osakkeista, alakonsernin emoyhtiön muut omistajat suostuvat konsernitilinpäätöksen laatimatta jättämiseen ja alakonsernin emoyhtiön ja sen tytäryritysten tilinpäätökset yhdistellään yläkonsernin emoyrityksen julkistettavaan konsernitilinpäätökseen	
Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin	
Lakimuutos vähentää yritysten hallinnollisia kustannuksia ja hallinnollista taakkaa.	
Lakimuutoksen seurauksena suomalaisten alakonserniemoyhtiöiden konsernitilinpäätösten lukumäärä vähenee. Patentti- ja rekisterihallituksen, kaupparekisterin, Verohallituksen ja Konserniverokeskuksen, Tilastokeskuksen sekä Suomen Pankin tilasto- ja tutkimustietojen avulla on konserniyhtiöiden määräksi arvioitu 10 000 – 17 000. Tilastot eivät kuitenkaan kerro monitasoisten konserniemoyhtiöiden määräästä.	
Konsernitilinpäätöksen laatiminen maksaa yhdelle konsernille keskimäärin noin 5 800 € ja IFRS-konsernitilinpäätöksen laatiminen keskimäärin noin 54 000 €. ⁴ Alakonsernin emoyhtiön erillinen konsernitilinpäätös on yrityksille puhdasta hallinnollista taakkaa eli hallinnollinen kustannus vastaa hallinnollista taakkaa.	
Johtopäätös	
Lakimuutos vähentää merkittävästi yritysten hallinnollisia kustannuksia. Laki kohdistuu merkittävään yrityspopulaatioon (10 000–17 000 konserniyhtiötä).	Hallinnollinen kustannus 5
Lakimuutoksen aiheuttamat vähennykset hallinnollisiin kustannuksiin muodostuvat puhtaasti hallinnollisen taakan vähentymisestä.	Hallinnollinen taakka 5

⁴ Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisu 8/2010; selvitys taloushallinnon raportoinnin hallinnollisista kustannuksista.

2.4 Työnantajana toimiminen

Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta, laki kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuuksista annetun lain 27 §:n muuttamisesta ja laki työsopimuslain 2 luvun 11 a §:n muuttamisesta (HE 62/2009, STM)

Keskeinen sisältö

Lakimuutoksella muutetaan sairausvakuutuslakia, Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuuksista annettua lakia ja työsopimuslakia. Osasairauspäivärahaa koskevia säännöksiä muutetaan siten, että vakuutetulla on mahdollisuus työskennellä osa-aikaisesti ja saada lisäksi osasairauspäivärahaa työkyvyttömyyden alusta lukien sairauspäivärahalle säädetyn omavastuuajan jälkeen. Osasairauspäivärahaa voitaisiin myöntää myös välittömästi sairauspäivärahan tai kuntoutusrahan jälkeen. Jos työnantaja maksaa työntekijälle osasairauspäivärahakaudelta työkyvyttömyyttä edeltävän kokoaikaisen työsuhteen perusteella määräytyvää täyttä sairausajan palkkaa vastaavaa palkkaa, osasairauspäiväraha maksetaan työnantajalle.

Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuuksista annettua lakia muutetaan siten, että kuntoutusrahaa voidaan myöntää välittömästi osasairauspäivärahan jälkeen ilman omavastuu-aikaa.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Laissa säädetään vakuutetun kuntoutustarpeen selvittämisestä ja siihen lisätään vaatimus kuntoutustarpeen selvittämisestä viimeistään silloin, kun vakuutetun sairauspäiväraharahapäivien enimmäisaikaan luettavien päivien ja osasairauspäivärahapäivien yhteismäärä ylittää 60 päivää. Näin vakuutetun kuntoutusmahdollisuudet tulevat selvitettyiksi 60 työkyvyttömyyspäivän jälkeen riippumatta siitä, onko hän saanut sairauspäivärahaa vai osasairauspäivärahaa. Tämä lisää työnantajan ilmoitusvelvollisuutta.

Lisäksi laista poistetaan viittaus 15 luvun 10 §:ään (työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa Kansaneläkelaitokselle palkan maksamisesta), koska laissa määrätään, että osasairauspäiväraha voitaisiin maksaa myös työnantajalle. Muilta osin säännös jää ennalleen.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Muutos lisää työnantajien osasairauspäivärahan käyttöä ja tätä varten tehtyjä ilmoituksia, eli ilmoitusten frekvenssi kasvaa. Käytännössä lakimuutoksella ei kuitenkaan juuri ole vaikutusta hallinnolliseen taakkaan tai kustannuksiin.

Työnantajan palkan maksamista koskevan ilmoitusvelvollisuuden poistuminen aiheuttaa kertaluonteisia muutoksia tietojärjestelmiin. Tämän vaikutukset yritysten hallinnolliseen taakkaan tai kustannuksiin ovat vähäisiä.

Johtopäätös

Lakimuutoksilla kuntoutustarpeen selvittämisestä ja velvollisuudesta ilmoittaa palkan maksamisesta on vain vähäisiä vaikutuksia hallinnollisiin kustannuksiin

Hallinnollinen kustannus

	3	
--	---	--

Lakimuutoksilla ei myöskään juuri ole vaikutuksia hallinnolliseen taakkaan.

Hallinnollinen taakka

	3	
--	---	--

Lait kansaneläkelain muuttamisesta, työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosentista annetun lain kumoamisesta sekä Verohallinnosta annetun lain 20 §:n muuttamisesta (HE 147/2009, STM)

Keskeinen sisältö

Lakimuutoksella muutetaan kansaneläkelakia, työnantajan sosiaaliturvamaksusta annettua lakia ja Verohallinnosta annettua lakia sekä kumotaan sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosentista annettu laki.

Työnantajan kansaneläkemaksu poistettiin kokonaan vuoden 2010 alusta. Maksua ei enää ole maksettu tammikuussa 2010 maksetun palkan perusteella. Lakimuutos on jatkoa väliaikaisella lainmuutoksella (HE 11/2009) aloitetulle työnantajan kansaneläkemaksun poistamisprosessille, joka käynnistettiin poistamalla kansaneläkemaksun porrastus.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Kansaneläkemaksun poistaminen vaikutti ensimmäisen kerran tammikuussa 2010 maksettavien palkkojen perusteella helmikuussa 2010 maksettaviin sosiaaliturvamaksuihin. Työnantajat maksavat vuonna 2010 työnantajan sairausvakuutusmaksun edelleen työnantajan sosiaaliturvamaksuna. Kansaneläkemaksun poistaminen ei siten edellytä rakenteellisia muutoksia yritysten palkanlaskenta- ja maksujärjestelmiin.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Lakimuutos vähentää yritysten suoria kustannuksia poistamalla kansaneläkemaksun ja yksinkertaistaa palkanmaksuun liittyviä määräytymisperusteita. Jälkimmäinen vähentää jonkin verran yritysten hallinnollisia kustannuksia ja hallinnollista taakkaa. Lakimuutos vaikuttaa kaikkiin työnantajina toimiviin yrityksiin (vuonna 2008 noin 100 500 kpl⁵).

Johtopäätös

Kansaneläkemaksun poistaminen vähentää jonkin verran elinkeinoharjoittajien hallinnollisia kustannuksia. Muutos koskee kaikkia työnantajina toimivia yrityksiä, joten hallinnollisten kokonaiskustannusten voidaan katsoa vähenevän jonkin verran.

Lakimuutoksen aiheuttama hallinnollisten kustannusten vähentyminen muodostuu hallinnollisen taakan vähentymisestä.

⁵ Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisu 7/2010; selvitys työnantajavelvoitteiden hallinnollisista kustannuksista.

2.5 Verotus

Laki kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain muuttamisesta ja laki ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta (HE 197/2009, VM)

Keskeinen sisältö

Lakia kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta sekä lakia ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta muutetaan: muutosten tarkoituksena on poistaa eräitä ulkomailta saadun tulon kaksinkertaiseen verotukseen ja veron maksun jaksottamiseen liittyviä ongelmia. Muutoksilla myös yrityksillä on nykyistä paremmat mahdollisuudet välttää ulkomailta saadun tulon kaksinkertainen verotus, joka syntyy silloin, kun samasta tulosta määrätään vero ulkomailla ja Suomessa.

Hyvityksen enimmäismäärän laskennassa luovutetaan maakohtaisuudesta ja useasta vieraasta valtiosta saatu tulo laskettaisiin yhteen selvitettäessä hyvityksen enimmäismäärää.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Lakimuutoksessa säädetään, että ulkomaisen lopullisen veron sijasta tietyissä tilanteissa ulkomainen lopullista veroa vastaava ennakkovero voidaan vähentää Suomessa määrättävästä verosta. Hyvityksen enimmäismäärän maakohtaisuus poistetaan. Lisäksi pidennetään aikaa, jona ulkomailla maksettu vero voitaisiin vähentää samasta tulosta Suomessa määrättävästä verosta. Vastaava määräajan pidennys tehdään väliyhteisölakiin.

Lakimuutoksessa pidennetään aikaa, jona ulkomailla maksettu vero voidaan vähentää samasta tulosta Suomessa määrättävästä verosta. Aika pitenee viiteen vuoteen, joten yritysten "tarve" seurata verotuksen oikeellisuutta pitenee.

Verovelvollisella on lakimuutoksen 9 §:n mukaan velvollisuus ilmoittaa, jos ehdotetun 2 §:n suoritettu vero, joka voi olla joko maksettu lopullinen vero tai ennakkovero, muuttuu. Verovelvollisella on ilmoitusvelvollisuus, jos maksettu lopullinen vero on suuruudeltaan erilainen kuin vähennetty maksettu ennakkovero. Verovelvollisen ilmoituksen perusteella tehtävään oikaisuun sovelletaan verotusmenettelystä annetun lain säännöksiä veron oikaisusta.

Tiedonantovelvollisuus koskee kaikkia verovelvollisia, jotka saavat ulkomailta tuloa ja ovat lähdemaan verotuksen piirissä. Ilmoitusvelvollisuus koskee ainoastaan niitä ulkomaisen tulon saajia, jos maksettu lopullinen vero ulkomailla on suuruudeltaan erilainen kuin kotimaassa vähennetty maksettu ennakkovero.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Lakimuutokset eivät juurikaan lisää yritysten hallinnollista taakkaa tai kustannuksia. Ainoa ilmoitusvelvollisuus koskee tilannetta, jossa suoritettu vero muuttuu.

Johtopäätös

Veromuutoksen ilmoittamisesta aiheuttamat hallinnolliset kustannukset ovat vähäiset, sillä ilmoitusvelvollisuus koskee ainoastaan tilanteita joissa ulkomailla maksettu lopullinen vero poikkeaa kotimaassa vähennetystä maksetusta ennakkoverosta.

Hallinnollinen kustannus

	3	
--	---	--

Lakimuutoksella ei myöskään juuri ole vaikutuksia yritysten hallinnolliseen taakkaan.

Hallinnollinen taakka

	3	
--	---	--

2.6 Ympäristöluvut

Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta, laki eräistä naapuruussuhteista annetun lain 19 §:n muuttamisesta ja laki terveysuojelulain 51 §:n muuttamisesta (HE 100/2009, YM)

Keskeinen sisältö

Uudistus toi muutoksia ympäristönsuojelulain säännöksiin, jotka koskevat valtioneuvoston toimivaltaa antaa asetuksella säännöksiä eräiden toimintojen ympäristönsuojeluvaatimuksista, sekä säännöksiin, jotka koskevat mahdollisuutta poiketa ympäristöluvanvaraisuudesta näissä toiminnoissa ja mahdollisuutta rekisteröidä samat toiminnot ympäristönsuojelun tietojärjestelmään. Ympäristönsuojelulakia muutettiin säätämällä mahdollisuudesta rekisteröityä ympäristönsuojelun tietojärjestelmään (ns. rekisteröintimenettely). Ympäristöluvan tarvitsevista toiminnoista osa siirtyi lupamenettelyä kevyempään rekisteröintimenettelyyn. Luvanvaraiseksi toiminnaksi katsotaan toiminta, josta aiheutuu tai saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista.⁶

Kyseinen lakimuutos edustaa osaa vuonna 2005 alkaneesta ja edelleen vireillä olevasta ympäristölupamenettelyn keventämishankkeesta.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Rekisteröintimenettelyn piiriin siirtyneestä aiemmin luvanvaraisesta toiminnasta on tehtävä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tietojärjestelmään rekisteröintiä varten.

Ilmoituksessa on oltava rekisteröintiä varten tarpeelliset tiedot muun muassa toiminnanharjoittajasta, toiminnasta ja sen sijainnista sekä vaikutuksista. Valtioneuvoston asetuksilla annetaan tarkempia säännöksiä ilmoituksen sisällöstä. Viranomaisen ilmoittaa toiminnan rekisteröinnistä ilmoituksen tekijälle. Toiminnan lopettamisen jälkeen toimintaa harjoittaneen tulee toimittaa suunnitelma toiminnan lopettamiseksi tarvittavista toiminnoista. Lisäksi esimerkiksi asfalttiasetukseen on kirjattu mahdollisuuksia välttyä joiltakin ennen pakollisilta mittauksilta ja tarkastuksilta noudattamalla tiettyjä asetukseen kirjattuja ehtoja.

Uuden menettelyn piiriin voivat kuulua seuraavat toimialat: polttoaineteholtaan enintään 20 megawatin sähköä tai lämpöä tuottava laitos tai kattilalaitos sekä kaasua tai öljyä polttoaineena käyttävä polttoaineteholtaan alle 50 megawatin laitos tai kattilalaitos, asfalttiasema, polttonesteiden jakeluasema, toiminta, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä, muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu polttoaineteholtaan yli 20 mutta alle 50 megawatin sähköä tai lämpöä tuottava laitos tai kattilalaitos, jätteen laitosmainen ja ammattimainen hyödyntäminen ja käsittely, maa-, karja-, turkis- ja metsätalous, turvetuotanto, kalankasvatus, kivenmurskaamo sekä kivenlouhimo ja muu kivenlouhinta.

⁶ Näihin lukeutuvat toimialat on lueteltu seuraavassa: Metsä- ja metalliteollisuus, energian tuotanto, kemianteollisuus, kemikaalien tai polttoaineiden valmistus, varastointi, käyttö tai käsittely, malmien tai mineraalien kaivaminen tai maaperän aineiden otto, mineraalituotteiden valmistus, nahan tai tekstiilien laitosmainen tuotanto tai käsittely, elintarvikkeiden tai rehujen valmistus, eläinsuojat tai kalankasvatus, liikenne, jätevesien käsittely ja jätehuolto sekä muu toiminta. Tarkempi määrittely saatavilla ympäristönsuojeluasetuksen 169/2000 1 §:n luettelosta.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Uuteen rekisteröintimenettelyyn siirtyi 1.6.2010 alkaen suurin osa jakelu- ja asfalttiasemista sekä energialaitoksista. Luvanvaraisina säilyvät edelleen muun muassa pohjavesialueilla sijaitsevat jakelu- ja asfalttiasemat sekä kiinteän polttoaineen energiantuotantolaitokset, joiden polttoaineteho on 20–50 megawattia. Kaiken kaikkiaan rekisteröintimenettelyyn piiriin siirtyviä toimijoita arvioidaan tällä hetkellä olevan joitakin tuhansia.

Entisen ympäristölupamenettelyn sijaan toimijoille riittää kertaluontoinen rekisteröityminen, jonka sisällöstä säädetään kunkin toimialan osalta tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Vaadittavat rekisteröitymistiedot eivät tuo muutoksia entisiin lupahakemusprosessissa vaadittuihin tietoihin. Siirtyminen lupakäytännöstä rekisteröintiin parantaa päätösten ennakoitavuutta ja nopeuttaa päätöksentekoa. Asetusten mukaiseen rekisteröityyn toimintaan ei myöskään liity ympäristölupakäytäntöön liittynyttä tarkistusvelvollisuutta. Ympäristöluvat tarkastetaan keskimäärin kahdeksan vuoden välein.

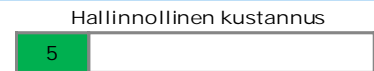
Rekisteröintimenettelyssä ei tehdä hallintopäätöstä, ja toiminnan valvonta perustuu jälkivalvonnallisiin keinoihin. Kansalaisten osallistumisoikeudet toteutuvat rekisteröintimenettelyssä niin ikään jälkivalvonnan kautta, eikä rekisteröinnistä kuulla naapureita.

Lisäksi erityisesti asfalttiasemia koskevassa asetuksessa yrityksille annetaan mahdollisuus hallinnollisen taakan omaehtoiseen vähentämiseen, mikäli ne hyödyntävät toiminnassaan parasta käyttökelpoista tekniikkaa (BAT) ja ympäristön kannalta parasta käytäntöä (BEP).

Rekisteröintimenettelyyn siirtyminen vähentää huomattavasti sen piiriin tulevien toimijoiden hallinnollista taakkaa ja kustannuksia. Täysimittaisen ympäristöluvituksen piiriin jää edelleen kuitenkin useita toimialoja.

Johtopäätös

Siirtyminen lupamenettelystä rekisteröintimenettelyyn vähentää merkittävästi yritysten hallinnollisia kustannuksia. Uuden menettelyn piirissä on tällä hetkellä joitakin tuhansia toimijoita.

Lain aiheuttamat vähennykset hallinnollisiin kustannuksiin muodostuvat puhtaasti hallinnollisen taakan vähentymisestä.

2.7 Prioriteettialojen ulkopuoliset esitykset

2.7.1 Liikenne- ja viestintäministeriö

Joukkoliikennelaki, laki taksiliikennelain muuttamisesta, laki Kainuun hallintokokeilusta annetun lain 10 §:n muuttamisesta, laki indeksiehdon käytön rajoittamisesta annetun lain 2 §:n muuttamisesta ja laki julkisista hankinnoista annetun lain 8 §:n muuttamisesta (HE 110/2009, LVM)

Keskeinen sisältö

Joukkoliikennelain keskeisenä tavoitteena on luoda edellytykset peruspalvelutasoisten joukkoliikennepalvelujen turvaamiseen koko maassa sekä joukkoliikenteen käytön lisäämiseen keskeisillä kaupunkiseuduilla ja niiden välisessä liikenteessä. Tavoitteena on toteuttaa Suomen olosuhteisiin mahdollisimman hyvin soveltuvat toimintamallit ottaen huomioon eri toimintaympäristöjen asettamat vaatimukset. Lakimuutoksilla kansallinen laki päivitettiin vastaamaan EU-asetusta.

Joukkoliikennelakia sovelletaan linja-autolla harjoitettavaan ammattimaiseen liikenteeseen sekä osittain myös henkilökuljetuksiin raideliikenteessä. Laissa säädetään ammattimaisen liikenteen luvanvaraisuudesta, liikenneluvista, niiden saamisen edellytyksistä ja peruuttamisesta sekä toimivaltaisista viranomaisista ja muista linja-autoliikenteen harjoittamiseen liittyvistä asioista.

Lisäksi säännöllisen liikenteen lupien hakemiseen ja muuttamiseen liittyviä käytäntöjä uudistetaan ja siirrytään reittiliikennelupiin. Ennen joukkoliikennelain voimaantuloa voimassa olleet linjaliikenneluvat muutettiin siirtymäajan liikennöintisopimuksiksi. Sopimuskäytäntöön siirryttäessä hakemusmaksut (220 euroa/linjaliikenneluvan muutos) poistuivat, mikä tuo merkittäviäkin suoria säästöjä muutoksia haluaville. Markkinaehtoisessa liikenteessä lupamaksut ovat käytössä. Samanaikaisesti hallinnollinen taakka saattaa kuitenkin siirtymäajan liikennöintisopimusten osalta lisääntyä jonkin verran siirryttäessä muutoksen hakemisesta sopimuskäytäntöön. Sopimuskäytännössä hallinnollista taakkaa saattavat lisätä sopimusneuvottelut. Siirtymäajan liikennöintisopimusten päättyessä säännöllisessä liikenteessä siirrytään reittiliikennelupiin ja sitä myöten palataan hakemusmenettelyyn. Säännöllisessä liikenteessä käyttöön otettava aiempaa kevyempi hakemusmenettely saattaa johtaa siihen, että hakemusmaksut asettuvat alhaisemmalle tasolle kuin lakia edeltäneessä linjaliikennelupamallissa.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Laki sisältää lukuisia tiedonantovelvoitteita, joista joukkoliikenneluvan hakemiseen liittyvät velvoitteet, muusta Euroopan talousalueeseen kuuluvasta valtiosta olevalta hakijalta edellytettävät asiakirjat, kahdenkeskisissä sopimuksissa tarkoitetun kuljetusluvan hakemiseen ja luvan palauttamiseen liittyvät tiedonantovelvoitteet, liikenteestä vastaavan henkilön vaihtamiseen ja asiakirjan esittämisvelvollisuuteen liittyvät tiedonantovelvoitteet ovat jo aiemmin olleet osa lainsäädäntöä. EU:n palvelusopimusasetuksen liitteen soveltamiseen liittyvät säännökset (vaatimus eriytetystä kirjanpidosta) pohjautuvat puolestaan suoraan EU-lainsäädäntöön, minkä vuoksi niiden aiheuttamaa hallinnollista taakkaa ei tarkastella tässä selvityksessä.

Tiedonantovelvoitteisiin muutoksia tuovat lainkohdat kutsujoukkoliikenneluvan hakemisesta ja muuttamisesta ja liikennepalveluja koskeva laatulupaus.

Säännöllisen liikenteen lupien hakemiseen ja muuttamiseen liittyviä käytäntöjen uudistamisen ja reittiliikennelupiin siirtymisen myötä markkinaehtoiselle liikenteelle syntyy suoria säästöjä hakemusmaksujen poistuessa. Samanaikaisesti hallinnollinen taakka saattaa kuitenkin siirtymäajan liikennöintisopimusten osalta lisääntyä jonkin verran siirryttäessä muutoksen hakemisesta sopimuskäytäntöön.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Liikennepalveluja koskevan laatulupauksen hallinnolliset kustannukset ovat varsin vähäiset. Käytännössä laissa veloitetaan, että liikenteenharjoittajalla tai yhteenliittymällä tulee olla esimerkiksi verkkosivuillaan liikennepalveluja koskeva laatulupaus, jossa on tiedot mm. liikennöinnistä sekä käytettävästä kalustosta. Linjaliikennelupia on noin 210 liikennöitsijällä.⁷

Kutsujoukkoliikenneluvan hakemiseen ja muuttamisen sekä laatulupausvaatimuksen aiheuttama uusi hallinnollisen taakan lisäys kohdistuu varsin lukumäärältään varsin pieneen populaatioon ja aiheutuvien hallinnollisten kokonaiskustannusten voidaan täten katsoa olevan vähäisiä.

Johtopäätös

⁷ Lähde: LVM

Tiedonantovelvoitteiden muutosten aiheuttama lisäys yrityksille koituvii hallinnollisiin kokonaiskustannuksiin on vähäinen. Kutsujoukkoliikenneluvan hakemiseen ja muuttamiseen liittyvä tiedonantovelvoite kohdistuu varsin pieneen kohdepopulaatioon. Laatulupaukseen liittyvään tiedonantovelvoitteen osalta muutokset hallinnollisiin kustannuksiin ovat vähäisiä.

Myös lisäys yritysten hallinnolliseen taakkaan on vähäinen.

Hallinnollinen kustannus

	3	
--	---	--

Hallinnollinen taakka

	3	
--	---	--

Lait viestintämarkkinalain, televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain 7 a §:n, radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain 6 §:n sekä viestintämarkkinalain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta (HE 272/2009, LVM)

Keskeinen sisältö

Laissa muutetaan viestintämarkkinalakia, televisio- ja radiotoiminnasta annettua lakia, radiotaajuuksista ja telelaitteista annettua lakia sekä viestintämarkkinalain väliaikaisesta muuttamisesta annettua lakia siten, että viestintäpalvelun viivästys- ja virhetilanteissa maksettavan vakiokorvauksen ja vakiohyvityksen määrää korotetaan. Lisäksi viestintäpalvelusopimusta koskevaa säännöstä muutetaan siten, että viestintäpalvelusopimuksessa on jatkossa mainittava aina myös laajakaistayhteyden tiedonsiirtonopeuden vaihteluväli ja teleyrityksellä on velvollisuus ilmoittaa merkittävistä vioista ja häiriöistä viestintäverkossa ja viestintäpalvelussa suoraan palvelun käyttäjälle.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Eräät tehdyistä muutoksista edellyttävät teleyritysten vakiosopimusehtojen uudistamista, mistä aiheutuu teleyrityksille jossain määrin hallinnollisia kustannuksia. Teleyritykset kuitenkin uudistavat vakiosopimuksiaan myös omista tarpeistaan johtuen varsin säännöllisesti. Ehdotetuista muutoksista aiheutuva taakkaa ei siten voida pitää merkittävänä.

Lakimuutoksilla saattaa olla vaikutusta teleyritysten asiakas- ja tietojärjestelmiin. Uudistetun lain mukaan teleyrityksen tulee ilmoittaa merkittävästä viasta tai häiriöstä viestintäverkossa tai viestintäpalvelussa suoraan käyttäjälle. Muutoksesta aiheutuvan taakan ei kuitenkaan arvioida olevan merkittävä tai poikkeavan teleyritysten tavanomaisen hallinto- ja kehitystoiminnan kustannuksista.

Viestintäpalvelusopimusta koskevaa säännöstä muutetaan siten, että viestintäpalvelusopimuksessa on jatkossa mainittava aina myös laajakaistayhteyden tiedonsiirtonopeuden vaihteluväli. Ehdotetulla muutoksella pyritään siihen, että laajakaistapalvelua koskevissa sopimuksissa tullaan jatkossa määrittelemään mahdollisimman täsmällisesti ja seikkaperäisesti yhteysnopeuden vaihteluväli esimerkiksi eri vuorokauden aikoina.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Viestintäverkon merkittävistä vioista ja häiriöistä ilmoittamisen aiheuttamista tietojärjestelmien muutoksista aiheutuvan taakan ei arvioida olevan merkittävä tai poikkeavan teleyritysten tavanomaisesta hallinto- ja kehitystoiminnasta, sillä jo tällä hetkellä osa teleyrityksistä ilmoittaa tulevista häiriötilanteista suoraan käyttäjälle. Lisäksi teleyritys voi käyttää ilmoittamiseen useita erilaisia tapoja ja käytössään olevia yhteystietoja. Liikenne- ja viestintäministeriön selvityksen mukaan useat operaattorit suunnittelevat jo nyt henkilökohtaisten tekstiviesti- tai sähköpostitiedotteiden käyttöönottoa.

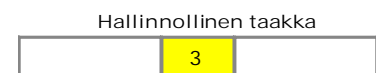
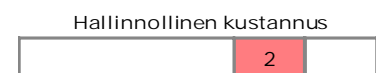
Viestintäpalvelusopimuksessa on jatkossa mainittava aina myös laajakaistayhteyden tiedonsiirtonopeuden vaihteluväli. Tämä kasvattaa telealan yritysten hallinnollista taakkaa jonkin verran lähinnä palvelusopimusmateriaalien uudistamisen myötä.

Molemmat yllämainitut tiedonantovelvoitteet koskevat kaikkia laajakaistapalveluita tarjoavia yrityksiä. Viestintäviraston selvityksen⁸ mukaan valtaosaa Suomen laajakaistaverkostosta hallitsi vuonna 2009 neljä operaattoriryhmää. Muiden palveluntarjoajien osuus on vähäinen.

Johtopäätös

Koko laajakaistasektorin yrityspopulaatiota koskevat velvoitteet liittyen vioista ja häiriöistä ilmoittamiseen sekä tiedonsiirtonopeuden vaihteluvälin ilmoittamiseen lisäävät jonkin verran yritysten hallinnollisia kustannuksia. Lakimuutoksen vaikutukset kohdistuvat varsin pieneen yrityspopulaatioon.

Lakimuutoksen kokonaisvaikutukset yritysten hallinnolliseen taakkaan ovat vähäisiä, sillä useat operaattorit mm. suunnittelivat jo ennen lakimuutosta häiriöilmoitusten käyttöönottoa.

⁸ Viestintävirasto: Markkinakatsaus 1/2010, Viestintämarkkinat Suomessa 2009, Vuosikatsaus

Laki taksinkuljettajien ammattipätevyydestä ja eräistä siihen liittyvistä laeista sekä laki kuorma- ja linja-autonkuljettajien ammattipätevyydestä annetun lain muuttamisesta (HE 33/2009, LVM)

Lain keskeinen sisältö

Säädetään laki taksinkuljettajien ammattipätevyydestä. Taksinkuljettajien ammattitaitoa ja sopivuutta sekä paikallistuntemusta koskevia vaatimuksia tarkennetaan.

Lisäksi kuljettajalta vaaditaan jatkossa taksinkuljettajan koulutuksen ja kokeen suorittaminen.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Ajoluvan lomake ja mukana pitäminen: Lakiin sisältyy velvoite ajoluvan asettamisesta asiakkaiden näkyville taksiin.

Taksinkuljettajan ammattipätevyyttä koskevien tietojen ilmoittaminen rekisteriin: Sen, joka antaa todistuksen koulutuksen suorittamisesta taikka todistuksen kokeen suorittamisesta, on ilmoitettava tarvittavista rekisteriin tallettavista tiedoista Ajoneuvohallintokeskukselle. Rekisteriin tallettamista koskevat säännökset sisältyvät ajoneuvoliikennerekisteristä annettuun lakiin.

Koulutus: Koulutuksessa annetaan perustiedot mm. taksinkuljettajan ammatin harjoittamisen vaatimuksista. Koulutuksen hyväksytysti suorittaneelle on annettava siitä todistus.

Jatkokoulutus: Taksinkuljettajan on saatava jatkokoulutusta kuljettajan tehtävän kannalta keskeisissä taksinkuljettajan koulutuksen oppiaineissa. Jatkokoulutuksesta on annettava oppilaalle todistus. Jatkokoulutustodistus olisi auton asemapaikkojen määrästä riippumatta esitettävä vain kertaalleen luvan voimassaoloa viiden vuoden jaksoissa jatkettaessa.

Ajoluvan voimassaolon jatkaminen: Ajoluvan voimassaoloa jatketaan viideksi vuodeksi kerrallaan, jos hakija täyttää ajoluvan saamisen edellytykset ja osoittaa saaneensa säädetyt jatkokoulutuksen.

Koulutusluvan haltijan velvollisuudet: Koulutusluvan haltijan on säilytettävä koulutuksen järjestämistä ja koulutuksen suorittaneita koskevat asiakirjat niin kauan kuin koulutuksesta annettua todistusta voidaan käyttää ajoluvan hakemiseen. Tietoja saadaan luovuttaa Ajoneuvohallintokeskukselle ja hakemusasian käsittelemiseksi poliisille. Säilytysajan päätyttyä koulutuksen suorittajia koskevat henkilötiedot on hävitettävä. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin asiakirjojen säilytysajoista.

Valvonta: Ajoneuvohallintokeskus vastaa koulutusluvan haltijoiden valvonnasta. Valvojalla on oikeus päästä seuraamaan opetusta ja saada valvonnassa tarvittavat tiedot.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Laissa asetetaan tiedonantovelvoitteita koulutusta tarjoaville toimijoille liittyen koulutustodistuksen antamisesta perus- sekä jatkokoulutuksen saaneille, velvollisuudesta säilyttää koulutuksen järjestämistä ja koulutuksen suorittaneita koskevat asiakirjat ja velvollisuus toimittaa Ajoneuvohallintokeskukselle koulutusluvan haltijoiden valvontaan tarvittavat tiedot. Näiden katsotaan lisäävän koulutusta tarjoavien hallinnollista taakkaa sekä siihen liittyviä kustannuksia jonkin verran. Käytännössä ilmoitusmenettelystä on pyritty tekemään mahdollisimman joustava.

Taksinkuljettajille koulutusta tarjoavia organisaatioita on TraFin mukaan tällä hetkellä (6.5.2010) Suomessa 30. Vaikka tiedonantovelvoitteet lisäävät hallinnollista taakkaa ja hallinnollisia kustannuksia yksittäisen koulutuksen antajan näkökulmasta, ei syntyviä kokonaiskustannuksia voida pitää merkittävänä toistaiseksi pienen kohdepopulaation vuoksi. Vuonna 2009 Suomessa toimi noin 320 kuljettajakoulutusta tarjoavaa yritystä.⁹

Lisäksi laissa määrätään ammatikseen taksia ajavien tiedonantovelvoitteista, joita ovat säädetyt jatkokoulutuksen saamisen osoittaminen, ajoluvan mukana ja näkyvillä pitäminen sekä ammattipätevyyttä koskevien tietojen ilmoittaminen rekisteriin. Velvoitteet eivät tuo muutoksia taksinkuljettajien voimassaoleviin tiedonantovelvoitteisiin.

Johtopäätös

Lain määräämät uudet tiedonantovelvoitteet taksinkuljettajien koulutuspalveluiden tarjoamiseen liittyen koskevat nykytilanteessa vain muutamia kymmeniä toimijoita, joten velvoitteiden vaikutukset yritysten hallinnollisiin kokonaiskustannuksiin ovat vähäisiä.

Hallinnollinen kustannus

3

Lain aiheuttamat vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ovat myös vähäisiä.

Hallinnollinen taakka

3

⁹ Lähde: Kaupparekisteri

2.7.2 Maa- ja metsätalousministeriö

Laki merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä (HE 17/2009, MMM)				
Keskeinen sisältö				
<p>Säädetään laki merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä.</p> <p>Laissa säädetään niistä menettelytavoista ja edellytyksistä, joilla suomalaiset merialueilla purjehtivat kalastusalukset ja vesiviljelyalukset rekisteröidään kalastusalusrekisteriin. Laissa on myös säännökset alusten poistamisesta rekisteristä, rekisteriin merkittävistä tiedoista ja niiden luovuttamisesta sekä tietojen poistamisesta rekisteristä.</p> <p>Kalastusalususten rekisteröiminen on ollut maksutonta, eikä lakimuutos tuo tähän muutosta. Tarvittava rekisterijärjestelmä on olemassa, ja lakimuutoksen edellyttämät lisäykset ja muutokset toteutetaan rekisterijärjestelmän muun kehittämisen ohessa.</p>				
Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin				
<p>Taloudellisten vaikutusten arvioidaan jäävän vähäisiksi kalastusalususten omistajille. Uusien troolareiden rekisteröinti on käytännössä jo pitkän aikaa perustunut siihen, että hakija ensin poistaa rekisteristä siinä jo olevan aluksensa. Jos poistetun aluksen rekisteritila ei riitä uudelle alukselle, hakija joutuu hankkimaan puuttuvan rekisteritilan ostamalla rekisterissä olevan aluksen ja poistamalla sen rekisteristä.</p> <p>Tietojen ilmoitusvelvollisuus: Rekisterin ajantasaisuuden takaamiseksi alusten omistajille säädetään velvollisuus viipymättä ilmoittaa kirjallisesti rekisteritietojen muutoksista rekisterinpitäjälle.</p> <p>Toiseen momenttiin ehdotetaan selventävää säännöstä aluksen omistajan ja aluksen haltijan velvollisuudesta antaa rekisterin ylläpidon tai käyttötarkoituksen kannalta tarpeellisia tietoja rekisterinpitäjälle tämän pyynnöstä. Rekisterinpitäjä voisi pyytää tietoja aluksen rekisteröinnin yhteydessä tai myöhemmin.</p> <p>Aluksen ulkoinen tunnus: Kalastusalususten merkitsemistä ja asiakirjoilla todistamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä annettu komission asetus (ETY) N:o 1381/87 säätelee kalastusaluksiin maalattavien merkintöjen kokoa, paikkaa ja väriä. Asetuksen mukaan alukseen on maalattava kirjaimin satama tai alue, jossa alus on rekisteröity. Pykälässä esitetään valtuutta antaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella tarkemmat säännökset alusten ulkoisista tunnuksista.</p> <p>Lisäksi avomerialusten haltijoiden ja omistajilla on velvollisuus toimittaa tarvittavat tiedot toimivaltaiselle rekisterinpitäjälle rekisteröinnin edellytysten täyttymisen seuraamiseksi. Tätä valvotaan säännöllisesti ja velvollisuuden laiminlyönnistä on säädetty sakkoseuraamus. Välillisesti velvollisuuden laiminlyönti saattaa myös johtaa kalastuslisenssin voimassaolon väliaikaiseen keskeyttämiseen.</p>				
Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin				
<p>Tiedonantovelvoitteet koskien rekisterin ajantasaisuutta, rekisterin ylläpitoa ja käyttötarkoituksen kannalta oleellisia tietoja sekä aluksen ulkoista tunnusta ovat jo entuudestaan toiminnassa olevia käytäntöjä, eivätkä näin ollen vaikuta yritysten hallinnolliseen taakkaan tai kustannuksiin.</p> <p>Sen sijaan eduskunnan tekemä lisäys liittyen avomerialusten haltijoiden ja omistajien tiedonantovelvoitteisiin ja valvontaan tuo merkittäviä lisäyksiä toimijoiden tiedonantovelvoitteisiin. Käytännössä valvonta tarkoittaa muun muassa sitä, että kiintiöityjä kalalajeja kalastavien avomerialusten haltijat ja omistajat ovat velvollisia toimittamaan rekisterinpitäjälle vähintään kerran vuodessa selvitykset avomerialuksen yhteisömuotoisten haltijoiden omistuksen ja hallintovastuun jakaantumisesta (esim. kaupparekisteriotteet ja osakeluettelot) ja ketjutuksen päässä olevien luonnollisten henkilöiden tekemistä kalastusmatkoista. Riittävästä taloudellisesta yhteydestä suomalaiseen kalastuselinkeinoon tulee myös esittää selvitys. Manner-Suomessa kalastusalusrekisteriin oli 1.11.2007 rekisteröity yhteensä 2921 kalastusalusta, joista kuitenkin valtaosa on avomerialusten sijaan rannikkoaluksia. Avomerialuksia on arviolta joitakin kymmeniä.</p> <p>Lain soveltamisalueen ulkopuolelle jää Ahvenanmaan maakunta.</p>				
Johtopäätös				
<p>Avomerialusten lisääntyneet velvollisuudet liittyen rekisterinpitäjille tehtäviin ilmoituksiin lisäävät merkittävästi yritysten hallinnollisia kustannuksia kasvattamalla tiedonantovelvoitteen täytäntöönpanoon käytettävää aikaa. Velvoitteet kohdistuvat joihinkin kymmeniin avomerialuksiin, joten kokonaiskustannukset lisääntyvät jonkin verran.</p>	<p>Hallinnollinen kustannus</p> <table border="1"> <tr> <td></td> <td>2</td> <td></td> </tr> </table>		2	
	2			
<p>Laki lisää jonkin verran yritysten hallinnollista taakkaa tarkentamalla tiedonantovelvollisuuden piirissä olevia tietoja, niiden laajuutta sekä ilmoitusfrekvenssiä.</p>	<p>Hallinnollinen taakka</p> <table border="1"> <tr> <td></td> <td>2</td> <td></td> </tr> </table>		2	
	2			

Laki eläintunnistusjärjestelmästä ja laki eläintautilain muuttamisesta (HE 188/2009, MMM)

Keskeinen sisältö

Lakimuutos koskee maa- ja metsätalousministeriön toimialaan kuuluvan eläinten tunnistamis- ja rekisteröimisjärjestelmän hallinnointia ja valvontaa. Lailla uudistetaan eläinten tunnistamista, rekisteröintiä ja jäljittämistä koskevaa hajanaista ja osin vanhentunutta lainsäädäntöä. Säännökset kootaan yhteen lakiin ja korjataan vastaamaan perustuslain vaatimuksia. Lailla luodaan myös puitteet Euroopan yhteisön lainsäädännön vaatimien eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmien käyttöönottamiselle. Laissa säädetään eläimistä vastuussa olevien toimijoiden, eläinten ja niiden pitopaikkojen tunnistamisesta sekä toimijoiden ilmoitusvelvollisuudesta ja rekisterien tietosisällöstä. Lisäksi laki sisältää säännökset valvontaviranomaisista, valvonnasta sekä hallinnollisista pakkokeinoista ja rangaistuksista. Laissa tarkoitettujen rekisterien käyttötarkoitukseen sekä tietojen käsittelyyn, käyttöön, säilytysaikaan, luovuttamiseen ja julkisuuteen sovelletaan maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmästä annettua lakia.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Rekisteröitymiskäytäntö on voimassa jo nyt ja lakimuutoksen tavoitteena on lähinnä yksinkertaistaa ja tehostaa rekisteröitymisprosessia. Tämän lisäksi lain soveltamisalan piiriin tulevat uusina eläinlajeina hevoseläimet (kuten hevoset, ponit, aasit), mehiläiset, muu siipikarja kuin munivat kanat, turkiseläimet sekä sivutuotteella kasvatettavat madot ja toukat.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

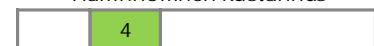
Jo aiemmin voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti nauta-, sika-, lammas- ja vuohieläimet sekä tarhatut peurat on merkittävä tunnistimin, joten lakimuutoksella ei ole näiltä osin vaikutusta kyseisiä eläinlajeja pitävien toimijoiden kustannuksiin. Lain soveltamisalan piiriin tulevat uusina eläinlajeina hevoseläimet (kuten hevoset, ponit, aasit), mehiläiset, muu siipikarja kuin munivat kanat, turkiseläimet sekä sivutuotteella kasvatettavat madot ja toukat. Suurin osa Suomessa syntyvistä hevosista merkitään mikrosirulla jo nyt, joten hevoseläintenkaan merkitsemisen osalta lakimuutos ei merkittävästi lisää eläintenpitäjien välittömiä kustannuksia. Muut lainsäädännön piiriin tulevat eläimet (mehiläiset, siipikarja, turkiseläimet ja sivutuotteella kasvatettavat madot ja toukat) ilmoitetaan ryhmä- tai eläintenpitäjäkohtaisina ilmoituksina, ja ne lisäävät rekisteri-ilmoituksia vain vähän. Ryhmäeläimiä ei tarvitse merkitä mikrosiruilla. Uusien eläinlajien lisääminen rekisteröinnin piiriin lisää hallinnollista taakkaa jonkin verran lyhyellä aikavälillä.

Rekisteri-ilmoitukset soveltuvat sähköisen asioinnin piiriin, joka mahdollistaisi ilmoitusten tekemisestä vastuussa olevien toimijoiden asioinnin viranomaisen kanssa joustavasti ja itselleen sopivana ajankohtana. Sähköisen asioinnin lisääminen myös tukisi järjestelmän kustannustehokkuutta sekä alentaisi rekisteri-ilmoitusten käsittelykustannuksia vaikuttaen sitä kautta toimijoilta perittäviin maksuihin. Rekisteri-ilmoitusten siirtyessä sähköisen asioinnin piiriin hallinnolliset kustannukset tulevat luultavasti vähenemään keskipitkällä aikavälillä. Siirtyminen sähköiseen rekisterinpitoon koskee kaikkia nauta-, sika-, lammas-, hevos- ja vuohieläinten, tarhattujen peurojen, mehiläisten, muun siipikarjan kuin munivien kanojen, turkiseläinten sekä sivutuotteilla kasvatettavien toukkien ja matojen pitäjiä. Eläintaloustiloja oli Suomessa vuonna 2009 yhteensä yli 22 000.¹⁰ Suomessa toimii noin 1400 turkistarhaa. Matojen ja mehiläisten pitäjistä ei ole luotettavia tietoja.

Johtopäätös

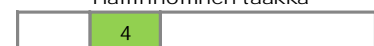
Lakimuutos aiheuttaa lyhyellä aikavälillä vähäisiä kertaluonteisia hallinnollisia kustannuksia uusien eläinlajien rekisteröimisen vuoksi. Rekisterinpidon yhdenmukaistuessa ja päällekkäisyyden poistuessa hallinnolliset kustannukset kuitenkin vähenevät keskipitkällä aikavälillä jonkin verran. Hallinnollisten kustannusten vähentyminen koskee laajaa, noin 22 000 maatilan populaatiota.

Hallinnollinen kustannus

Rekisterinpidon yhdenmukaistuessa ja päällekkäisyyden poistuessa hallinnollinen taakka vähenee jonkin verran keskipitkällä aikavälillä.

Hallinnollinen taakka

¹⁰ Suomalaisista maatiloista hevostalouksia on noin 2200, sikatiloja noin 2300, nauta- ja lypsykarjatalouksia noin 16 000, vuohi- ja lammastalouksia noin 800 ja muuta siipikarjaa kuin munivia kanoja pitäviä siipikarjatiloja reilu 300. Lähde: <http://www.maataloustilastot.fi>.

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kestävän metsätalouden rahoituslain muuttamisesta annetun hallituksen esityksen (HE 72/2008 vp) täydentämisestä (HE 54/2009, MMM)

Keskeinen sisältö

Esityksessä ehdotetaan täydennettäväksi laiksi kestävän metsätalouden rahoituslain muuttamisesta annettua hallituksen esitystä siten, että lakiin lisättäisiin säännökset eräiden tukien muuttamisesta vähämerkityksiksi tuiksi. Esitys liittyy tältä osin vuoden 2010 alusta voimaan tulleisiin metsäverotusta koskeviin säännöksiin. Esityksessä ehdotetaan myös metsätien tekemisen tuen velvoitteisiin ja takaisinperintään liittyviä tarkistuksia.

Ympäristötuen myöntämisen edellytyksenä olisi vastaisuudessa suunnitelma. Myös lain soveltamisalaa koskevaa säännöstä tarkistettaisiin.

Esityksen eduskuntakäsittely on vielä kesken. Asia lähetettiin 21.4.2009 maa- ja metsätalousvaliokuntaan.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Suunnitelma ja toteutusselvitys: lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös ympäristötuen myöntämisen edellytyksenä olisi suunnitelma. Ympäristötukeen liittyvinä suunnittelukustannuksina voitaisiin korvata ympäristötukisopimuksen valmisteluun liittyen muun muassa metsänarviointityöt, ympäristötukikohteen rajaaminen ja maastoon merkitsemisestä aiheutuva työ.

Vähämerkityksisen tuen myöntäminen: vähämerkityksisen tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija antaa metsäkeskukselle selvityksen hakijalle jo myönnetystä ja maksetusta vähämerkityksisestä tuesta ja että mainitun tuen yhteismäärä ei ylitä Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädettyä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää. Velvoite tulee sellaisenaan komission asetuksesta (EY) N:o 1998/2006 artiklasta 3.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Sekä ympäristö- että vähämerkityksellisiä tukia saavat lähes kaikki suomalaiset metsätalousyrittäjät. Vuonna 2008 Suomessa toimi noin 4300 metsätalous- ja puunkorjuualan yrittäjää¹¹.

Jo tällä hetkellä ympäristötuen saamisen edellytyksenä on suunnitelma, joka tehdään pääasiallisesti metsäkeskuksessa valtion rahoituksella. Esitys siirtäisi suunnitelmantekovelvollisuuden metsäkeskukselta maanomistajalle. Käytännössä maanomistaja teettää suunnitelman ulkopuolisella, vapaasti valitseamalla toimittajalla ja palvelun käytöstä aiheutuneet kulut korvataan siten kuin valtioneuvoston asetuksella erikseen säädetään. Uudella toimintamallilla pyritään selventämään käytäntöjä ympäristötukisopimuksen valmistelussa.

Muutokset vähämerkityksellisen tuen hakuprosessissa syntyvät puhtaasti EU-lainsäädännön toimeenpanosta, joten aiheutuvat hallinnolliset kustannukset rajautuvat selvityksen ulkopuolelle.

Johtopäätös

Esitys ei vaikuta elinkeinonharjoittajien hallinnollisiin kustannuksiin, sillä käytännössä kyse on valinnanvapauden lisäämisestä ympäristötukeen vaadittavan suunnitelman laatijan valinnassa.

Hallinnollinen kustannus

	3	
--	---	--

Hallinnollinen taakka

	3	
--	---	--

Esitys ei lisää ympäristötuen hakijoiden hallinnollista taakkaa.

¹¹ Lähde: Tilastokeskuksen toimialaluokitus (TOL2008 luokka 02, metsätalous ja puunkorjuu)

Eläinlääkintähuoltolaki 16.10.2009/765 (HE 81/2009, MMM)

Keskeinen sisältö

Säädetään uusi eläinlääkintähuoltolaki, joka korvaa voimassa olevan eläinlääkintähuoltolain. Lain ensisijaisena tavoitteena on lisätä ennalta ehkäisevää toimintaa eläinlääkintähuollossa. Ennaltaehkäisyllä pyritään eläinten hyvinvoinnin turvaamiseen vähentämällä eläinten sairauksien esiintyvyyttä ja sairauksista aiheutuvia ongelmia sekä vähentämällä eläinsuojeluun liittyviä muita ongelmia muun muassa tuotanto-olosuhteita optimoimalla. Painopiste eläinlääkintähuollossa siirretään jälkivalvonnasta eläinten terveydenhuoltoon. Lailla tavoitellaan terveydenhuoltosopimusten laajaa käyttöönottoa eläinlääkintähuollossa muun muassa tarkentamalla, että tuotantoeläinten terveydenhuolto on osa kunnan peruseläinlääkäripalvelua. Ennalta ehkäisevällä toimintatavalla pyritään myös suomalaisen maa- ja elintarviketalouden taloudellisen tulokellisuuden ja elintarviketurvallisuuden parantamiseen.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Laissa säädetään aiempaan tapaan yksityisiä eläinlääkäripalveluja tuottavien toimijoiden ilmoitusvelvollisuudesta. Lakiin lisätään säännökset palveluiden tuottajia koskevasta rekisteristä sekä Elintarviketurvallisuusviraston ja lääninhallituksen oikeudesta tarkastaa yksityisen eläinlääkäripalvelun tuottajan toimitilat ja työvälineet.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Laissa säädetään eläinlääkäripalveluja tarjoavien yksityisten eläinlääkäripalvelun tuottajien velvollisuudesta tehdä kirjallinen ilmoitus toiminnastaan. Vastaavat ilmoitusvelvollisuutta koskevat säännökset olivat aiemman lain 17 §:ssä. Pykälän 1 momentin mukaan yksityisen palveluiden tuottajan tulisi tehdä ilmoitus sen läänin lääninhallitukselle, jonka alueella palveluiden tuottajalla on kiinteä toimipaikka. Jos yksityisellä eläinlääkäripalvelun tuottajalla ei olisi kiinteää toimipaikkaa, tulee hänen pykälän 1 momentin mukaan tehdä ilmoitus sen läänin lääninhallitukselle, jonka alueella hän pääasiallisesti aikoo tarjota eläinlääkäripalveluja. Säännös koskee esimerkiksi sellaista yksityistä palvelun tuottajaa, joka tekee sairausmatkoja asunnostaan käsin. Pykälän 2 momentin mukaan eläinlääkäripalvelun tuottajan tulee tehdä ilmoitus ennen toiminnan aloittamista, sen olennaista muuttamista tai lopettamista.

Johtopäätös

Eläinlääkäripalveluita tarjoavien kirjallinen ilmoitusvelvollisuus toiminnanharjoittamisesta ei käytännössä vaikuta yksityisten palvelutarjoajien hallinnollisiin kustannuksiin, sillä käytäntö perustuu jo aiemmin voimassa olleeseen lainsäädäntöön ja mahdolliset muutokset ovat varsin vähäisiä.

Hallinnollinen kustannus

	3	
--	---	--

Esityksellä ei ole vaikutuksia yksityisten palvelutarjoajien hallinnolliseen taakkaan.

Hallinnollinen taakka

	3	
--	---	--

2.7.3 Oikeusministeriö

Laki vakuutus sopimuslain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta (HE 63/2009, OM)

Keskeinen sisältö

Lakimuutoksella tehdään lisäyksiä ja muutoksia mm. vakuutus sopimuslakiin. Lakimuutoksen tavoitteena on poistaa epäselvyyksiä ja ongelmia, joita vakuutus sopimuslain käytännön soveltamisessa on tullut ilmi.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Tiedonantovelvoitteet laajennetaan koskemaan kaikkia vakuutuksia. Käytännössä tämä tarkoittaa kapitalisaatiosopimusten¹² tuomista vakuutuslainsäädännön piiriin. Kapitalisaatiosopimukset eivät ole perinteisessä mielessä vakuutuksia vaan talletuksen kaltaisia, sijoittamiseen käytettäviä vakuutustuotteita.

Ennen vakuutus sopimuksen solmimista vakuutuksenantajan on annettava vakuutuksen hakijalle vakuutustarpeen arvioimiseksi ja vakuutuksen valitsemiseksi tarpeelliset tiedot, kuten tietoja vakuutusmuodoistaan, vakuutusmaksuistaan ja vakuutusehdoistaan.

Tiedot vakuutuksen voimassaoloaikana: Vakuutuksenantajan on lähetettävä vakuutuksenottajalle vuosittain tiedote, jossa kerrotaan vakuutus määrä ja muita vakuutuksenottajan näkökulmasta merkittäviä tietoja.

Tieto hylkäysperusteesta: Jos vakuutusta ei myönnetä kuluttajalle tai kuluttajaan 3 §:n 2 momentin mukaan rinnastettavalle, vakuutusta hakeneelle on ilmoitettava hylkäysperuste.

Ryhmäetuvakuutuksen päättyminen: Jos vakuutus päättyy vakuutuksenottajan osalta ryhmästä eroamisen tai erottamisen vuoksi, vakuutuksenantajan on ilmoitettava vakuutuksenottajalle kirjallisesti vakuutuksen päättymisperuste ja -ajankohta.

Vajaavaltaiselle suoritettavasta korvauksesta ilmoittaminen: Ilmoittamisvelvollisuutta vajaavaltaiselle suoritettavasta korvauksesta helpotetaan asettamalla ilmoitusta vaativille tapauksille vähittäissumma (1000 euroa).

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Ennen vakuutus sopimuksen tekemistä annettavien tietojen (mm. tiedot vakuutusmuodoista, -maksuista ja -ehdoista) toimittaminen asiakkaalle on jo aiemmin kuulunut vakuutusyhtiöiden toimintatapaan. Lisäksi ko. tietojen toimittaminen kuuluu voimassaolevan sopimus oikeuslainsäädännön piiriin.

Vakuutusyhtiöt ovat jo nykyisellään lähettäneet vakuutuksenottajille vuosittain tiedot vakuutus määrästä sekä muista keskeisistä vakuutukseen liittyvistä seikoista. Tällaisen tiedonantovelvoitteen lisääminen lakiin ei näin ollen lisää yritysten hallinnollista taakkaa. Sama koskee tiedonantovelvoitetta ryhmäetuvakuutuksen päättymisestä.

Vajaavaltaiselle suoritettavasta korvauksesta ilmoittamisvelvollisuutta helpotetaan asettamalla ilmoitusta vaativien tapausten vähimmäissumma 1000 euroon. Muutoksen arvioidaan vähentävän holhousviranomaisille tehtävien ilmoitusten määrää noin 15 prosentilla.

Uutena tiedonantovelvoitteena määrätään velvollisuudesta toimittaa tiedonanto vakuutuksen hylkäysperusteesta kirjallisena vakuutuksenhakijalle. Tämä lisää vakuutusyhtiöiden tiedonantovelvoitteita, kustannuksia ja hallinnollista taakkaa jonkin verran.

Vuoden 2009 lopussa Suomessa toimi 63 vakuutusyhtiötä.¹³

Johtopäätös

Lakimuutos lisää jonkin verran elinkeinoharjoittajien hallinnollisia kustannuksia hylkäysperusteiden kirjallisen ilmoitusvelvollisuuden vuoksi ja vähentää kustannuksia jonkin verran vajaavaltaisien korvauksen vähimmäissumman asettamisen vuoksi. Kokonaisvaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin jäävät näin ollen suunnilleen neutraaleiksi.

Hallinnollinen kustannus

	3	
--	---	--

Lakimuutos sekä lisää että vähentää hallinnollista taakkaa, ja kokonaisvaikutusten voidaan näin ollen katsoa jäävän neutraaleiksi.

Hallinnollinen taakka

	3	
--	---	--

¹² Kapitalisaatiosopimus on talletuksen kaltainen vakuutusyhtiöön tehty sijoitus. Lähde: KILA

¹³ Lähde: Finanssialan keskusliitto, Julkaisu: Vakuutusyhtiöt Suomessa 2009

Lait kuluttajansuojalain 7 luvun, rikoslain 36 luvun 6 §:n ja korkolain 4 §:n muuttamisesta (HE 64/2009, OM)

Lakimuutosten keskeinen sisältö

Muutetaan kulutusluottoja koskevaa kuluttajansuojalain 7 lukua, luottokiskontaa koskevaa rikoslain säännöstä ja korkolain säännöstä viivästyskoron määrästä. Lakimuutosten pääasiallisena tavoitteena on vähentää niin sanottujen pikaluottojen tarjonnassa esiintyneitä ongelmia.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Kuluttajansuojalain 7 luvun mukainen todellisen vuosikoron ilmoittamisvelvollisuus laajennetaan koskemaan myös lyhytaikaisia ja pieniä luottoja. Tarkoituksena on parantaa kuluttajien mahdollisuutta vertailla tarjolla olevia luottotuotteita keskenään. Näin voidaan osaltaan myös edesauttaa sitä, että kuluttajien päätökset luoton ottamisesta perustuvat asiallisiin tietoihin.

Lain mukaan todellisen vuosikoron ilmoittamisvelvollisuus laajenisi koskemaan pikaluottojen ohella myös lyhytaikaisia hyödykesidonnaisia luottoja.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Ilmoitusvelvollisuuden laajentaminen aiheuttaa lisäkustannuksia sellaisille pienillä ja lyhytaikaisilla luottoja tarjoaville yrityksille, jotka eivät ole ilmoittaneet markkinoinnissa luoton todellista vuosikorkoa käyttämällä kulutusluottodirektiivin mukaista laskentakaavaa.

Tällaisia yrityksiä ovat erityisesti pikaluottoja tarjoavat yritykset, joiden on hankittava ohjelma todellisen vuosikoron laskemiseksi sekä päivitettävä markkinointiaineistonsa. Ilmoitusvelvollisuuden laajentaminen aiheuttaa tarpeen päivittää markkinointiaineisto myös tavaroiden etämyyntiä harjoittavissa yrityksissä, jotka ovat nykyisin ilmoittaneet luoton todellisen vuosikoron vain suuremmissa luotoissa. Pikaluottoja myöntäviä sekä etämyyntiä harjoittavia yrityksiä toimii Suomessa arviolta muutamia satoja.

Toimijoille, jotka jo nyt ilmoittavat markkinoinnissa luoton todellisen kulutusluottodirektiivin mukaisen vuosikoron muita sijoitustuotteita markkinoidessaan, aiheutuvan hallinnollisen taakan katsotaan olevan vähäinen.

Johtopäätös

Velvollisuus ilmoittaa todellinen vuosikorko markkinoitaessa myös pieniä, hyödykesidonnaisia ja lyhytaikaisia luottoja ei juuri lisää elinkeinoharjoittajien hallinnollisia kustannuksia. Lakimuutos ei edellytä toimijoilta toimintatapamuutoksia vaan vaikuttaa ainoastaan markkinointimateriaaleissa mainitun koron esitystapaan.

Lakimuutoksilla ei myöskään juuri ole vaikutusta yritysten hallinnolliseen taakkaan.

Hallinnollinen kustannus

	3	
--	---	--

Hallinnollinen taakka

	3	
--	---	--

2.7.4 Sosiaali- ja terveysministeriö

Laki yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain muuttamisesta (HE 10/2009, STM)

Keskeinen sisältö

Lakimuutoksella muutetaan yksityisestä terveydenhuollosta annettua lakia. Lailla muutetaan säännöksiä, jotka koskevat yksityisen terveydenhuollon harjoittamiseksi myönnettävää lupaa. Yhden valtakunnallisen luvan järjestelmään siirtyminen vähentää palvelujen tuottajille ja viranomaisille lupamenettelystä aiheutuvaa hallinnollista työtä. Tarkoituksena on, että jatkossa Valvira myöntää luvat kahden tai useamman läänin alueella toimiville palvelujen tuottajille.

Lakimuutoksella korvataan lain mukaan lääninhallitus myönsi luvan alueellaan toimivalle yksityiselle palvelujen tuottajalle. Uuden lain mukaan luvan myöntää joko lääninhallitus tai Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto (Valvira). Lääninhallitusten ja Valviran välisestä toimivallasta lupa-asioissa säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Tavoitteena on, että kullakin yksityisellä palvelun tuottajalla on vain yksi lupa, joka kattaa sen kaikki toimintayksiköt niiden sijaintikunnasta tai -läänistä riippumatta. Keskitettyyn lupaan liittyvistä päätöksistä, kuten sen myöntämisestä, vastaavan johtajan hyväksymisestä sekä luvan muuttamista koskevista asioista päättää Valvira. Lisäksi palvelun tuottaja laatii toiminnastaan vain yhden toimintakertomuksen, joka kattaa sen koko toiminnan.

Kaksi tai useampia toimipaikkoja käsittävillä palvelujen tuottajilla tulee olla vastuunalaisen johtajan hyväksymä kirjallinen omavalvontasuunnitelma, jossa määritellään se, miten toiminnan lainmukaisuus varmistetaan ja miten sitä seurataan. Omavalvontasuunnitelma tulee toimittaa tiedoksi lupaviranomaiselle, joka myös määrää suunnitelman tarkemmasta sisällöstä.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Ilmoituksen tekoon käytettävä aika vähenee niillä yksityisen terveydenhuollon harjoittajilla, jotka toimivat usean läänin alueella. Yksityisiä terveydenhuollon palveluja antavia toimipaikkoja oli vuonna 2007 lähes 6 800. Usean läänin alueella palveluita tarjoavat toimijat siirtyvät uuteen valtakunnalliseen lupajärjestelmään lupien päivitys- ja muutostarpeiden yhteydessä. Valviralla ei vielä heinäkuussa 2010 ollut arviota lopullisen valtakunnalliseen lupajärjestelmään siirtyvien toimijoiden määrästä.¹⁴

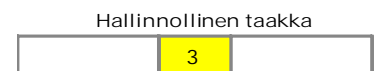
Lakimuutosta edeltäneen lainsäädännön mukaan vastuunalaisella johtajalla oli velvollisuus vastata lääkitötoiminnan lainmukaisuudesta. Käytännössä omavalvontasuunnitelman käyttöönotto tarkoittaa ko. velvollisuuden noudattamisen siirtämistä kirjalliseen muotoon, eikä tämän katsota lisäävän hallinnollista taakkaa merkittävästi. Omavalvontasuunnitelman tarkemmasta sisällöstä määrää kuitenkin lupaviranomainen, joten omavalvontasuunnitelman laatimisesta seuraava hallinnollinen taakka riippuu viimekädessä Valviran omavalvontasuunnitelmalle asettamista tarkemmista ehdoista¹⁵.

Johtopäätös

Laki vähentää jonkin verran elinkeinoharjoittajien hallinnollisia kustannuksia usean läänin alueella toimivien palveluntuottajien lupamenettelyn keventyessä. Omavalvontasuunnitelman katsotaan tuovan vain vähäisiä lisäyksiä hallinnollisiin kustannuksiin. Lainsäädännön piirissä ovat kaikki monen läänin alueella toimivat yksityiset terveystaloiden tuottajat.

Lain tuoma kokonaismuutos yrityksille koituvaan hallinnolliseen taakkaan on myös vähäinen.

¹⁴ 5.7.2010 mennessä noin 40–50 palveluntuottajaa oli siirtynyt tai siirtymässä valtakunnalliseen lupajärjestelmään. Lopullisten toimijoiden määrän oletetaan kuitenkin olevan huomattavasti suurempi.

¹⁵ Valviran verkkosivuilla 28.6.2010 olleen tiedotteen mukaan tarkemmat ohjeet omavalvontasuunnitelman sisällöstä ja laatimisesta ovat vielä työn alla.

Lait sosiaali- ja terveydenhuollon palvelusetelistä sekä sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 12 §:n muuttamisesta (HE 20/2009, STM)

Lain keskeinen sisältö

Säädetään laki sosiaali- ja terveydenhuollon palvelusetelistä. Laissa säänneltävillä toimintaperiaatteilla sosiaali- ja terveydenhuollon lainsäädäntöä selkeytetään siten, että edellytykset palvelusetelin nykyistä laajempaan käyttöön paranevat. Kotona annettavissa palveluissa käytettävien palvelusetelien arvosta säädetään edelleen sosiaalihuoltolaissa ja kansanterveyslaissa.

Lakia sovelletaan kuntien järjestämiin sosiaali- ja terveystalouteihin. Lain mukaan kunnalla on oikeus päättää, minkä palvelujen järjestämiseksi palveluseteliä voidaan käyttää. Lisäksi kunta hyväksyy ne yksityiset palvelujen tuottajat, joiden palvelujen maksamiseen kunnan antamaa palveluseteliä voidaan käyttää. Kunnan tulee pitää julkista luetteloa niistä palvelujen tuottajista, jotka kunta on hyväksynyt mukaan palvelusetelijärjestelmäänsä.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Kuntien palvelusetelimenettelyn piiriin tulevien sosiaali- ja terveystaloutta tarjoavien yritysten tulee ilmoittaa ajantasaiset tiedot elinkeinotoimintaa harjoittaessaan perimistä hinnoista. Käytännössä tämä voi tarkoittaa esimerkiksi ajantasaisen hinnaston ylläpitoa yrityksen verkkosivuilla, jossa se on vapaasti asiakkaiden nähtävillä ja jonne asiakas ohjautuu esimerkiksi kuntien palveluntuottajalistojen kautta.

Lisäksi palveluntarjoajien valitsemisvaiheessa kunnan tulee varmistua siitä, että palveluntarjoajien tuottamat palvelut vastaisivat sitä tasoa, jota edellytetään vastaavalta kunnalliselta toiminnalta. Tämä saattaa aiheuttaa kertaluontoisia hallinnollisia kustannuksia palvelusetelikäytännön piiriin hakeville toimijoille.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Lakiesityksessä ei ole määritelty, miten yritysten tulisi ilmoittaa ajantasaiset tiedot elinkeinotoimintaa harjoittaessaan perimistä hinnoista.

Palveluiden laadun varmistamisen tarkemmista käytännöistä ei anneta ohjeistusta lakiesityksessä ja näin ollen aiheutuva hallinnollinen taakka riippuu kuntakohtaisista käytännöistä.

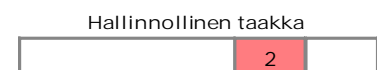
Tiedonantovelvoitteet koskevat potentiaalisesti kaikkia sosiaali- ja terveysalan yksityisiä palveluntuottajia. Laki ei merkittävästi lisää yksittäisen palveluntarjoajan hallinnollista taakkaa, mutta sen koskiessa potentiaalisesti kaikkia sosiaali- ja terveysalan toimijoita, voidaan sen kokonaisvaikutusten hallinnollisiin kustannuksiin ja taakkaan katsoa olevan melko suuret. Tilastokeskuksen mukaan Suomessa toimi vuonna 2008 noin 17 000 yksityistä sosiaali- ja terveysalan yritystä.

Johtopäätös

Velvoitteet hintatietojen julkaisemista ja laadun varmistamisen käytännöt lisäävät jonkin verran toimijoiden hallinnollisia kustannuksia. Tiedonantovelvoitteiden piirissä ovat potentiaalisesti kaikki sosiaali- ja terveysalan yksityiset toimijat Suomessa, yhteensä noin 17 000 yritystä.

Tiedonantovelvoitteista syntyvä hallinnollinen kustannus muodostuu puhtaasta hallinnollisesta taakasta.

2.7.5 Valtiovarainministeriö

Laki pitkäaikaissäästämisen verotuksen uudistamista koskevasta lainsäädännöstä (HE 158/2009, VM)

Keskeinen sisältö

Muutetaan tuloverolakia, perintö- ja lahjaverolakia, rajoitetusti verovelvollisen tulo verottamisesta annettua lakia, korkotulon lähdeverosta annettua lakia, verotusmenettelystä annettua lakia sekä ennakoperintälakia. Vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen perustuvaan eläkesäästämiseen sovellettava verokohtelu laajennetaan koskemaan sidotusta pitkäaikaissäästämisestä annetun lain mukaiseen säästämissopimukseen perustuvaa säästämistä.

Lakimuutosten tavoitteena on lisätä kilpailua luomalla myös muille palvelujen tarjoajille kuin vakuutusyhtiöille edellytykset tarjota verotuetta pitkäaikaissäästämistuotetta ja siten alentaa pitkäaikaissäästämisen kustannuksia. Tämän seurauksena suurempi osa maksuista palautuu säästäjälle eläkkeenä, mistä koituu säästäjän lisäksi hyötyjä myös julkishallinnolle lisääntyvinä verotuloina. Eläkesäästäjän edellytykset itse rahoittaa eläkeiän lisääntyviä sairaus- ynnä muita kuluja paranevat, mikä tuottaa säästöä julkishallinnon terveydenhoitomenoissa.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Lakimuutos vaikuttaa sekä alalla jo toimivien että sinne uutena tulevien yritysten tiedonantovelvoitteisiin.

Uusiin alalle tuleviin palveluntarjoajiin lakimuutos vaikuttaa siten, että ennen ainoastaan vakuutusyhtiöihin kohdistuneita tiedonantovelvollisuuksia sovelletaan tulevaisuudessa myös uusiin palveluntarjoajiin.

Lisäksi laissa tehdään merkittäviä muutoksia alalla jo toimivien vakuutusyhtiöiden tiedonantovelvoitteisiin. Muutoksista aiheutuu merkittäviä hallinnollisia kustannuksia järjestelmäpäivitysten osalta sekä siitä, että vakuutusyhtiöt joutuvat käytännössä solmimaan uudet sopimukset nykyisten asiakkaidensa kanssa.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Lakimuutos sisältää yhden lisävelvoitteen, joka edellyttää, että palvelutuotteita (sijoitusinstrumentteja) pitää pystyä siirtämään palveluntarjoajalta toiselle. Siirtovelvoite edellyttää, että siirron tapahtuessa palveluntuottaja tekee ilmoituksen verohallinnolle. Siirtomahdollisuuksien käytön määrää ei vielä osata arvioida, joten ei myöskään hallinnollisia kustannuksia.

Suurimmat vaikutukset kohdistuvat eläkeyrityksiin, jotka joutuvat päivittämään järjestelmänsä vastaamaan uusia velvoitteita sekä neuvottelemaan uudet sopimukset olemassa olevien asiakkaidensa kanssa. Tulevaisuudessa tiedonantovelvoitteet koskevat kaikkia markkinoilla toimivia toimijoita, jotka tarjoavat verotuetta pitkäaikaissäästämistuotteita. Suurimmat muutosvaikutukset kohdistuvat kuitenkin hyvin pieneen yrityspopulaatioon. Vuonna 2010 Suomessa toimi seitsemän eläkevakuutusyhtiötä.

Uusille markkinoille tuleville toimijoille asetettavat velvoitteet eivät aiheuta merkittävää hallinnollista taakkaa. Mikäli kuitenkin toimijoiden aktiivisuus (asiakkaat ja palvelun tuottajat) lisääntyy tulevaisuudessa merkittävästi, saattaa siirto- ja ilmoitusvelvoitteiden aiheuttama hallinnollinen taakka muodostua merkittäväksi. Palvelun tarjoamiseen oikeutettuja kotimaisia toimijoita on Finanssivalvonnan mukaan noin 400.

Johtopäätös

Sopimusten uudistamiseen liittyvät velvoitteet aiheuttavat merkittäviä hallinnollisia kustannuksia olemassa oleville palveluntarjoajille ja vähäisiä hallinnollisia kustannuksia uusille palveluntarjoajille (potentiaalisesti n. 400 toimijaa) siirtovelvoitteen osalta. Vaikka hallinnolliset kustannukset riippuvat viime kädessä asiakkaiden aktiivisuudesta, lain voidaan arvioida lisäävän hallinnollisia kokonaiskustannuksia jonkin verran.

Hallinnollinen kustannus

	2	
--	---	--

Lakimuutokset lisäävät myös hallinnollista taakkaa jonkin verran ilmoitusvelvoitteen vuoksi.

Hallinnollinen taakka

	2	
--	---	--

Laki sidotusta pitkäaikaissästämisestä, vakuutus sopimuslain muuttamisesta ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 §:n muuttamisesta (HE 159/2009, VM)

Keskeinen sisältö

Laissa sidotusta pitkäaikaissästämisestä säädetään oikeudesta tarjota laissa tarkoitettuja pitkäaikaissästämissopimuksia, sopimusten sisällöstä, asiakkaan ja palveluntarjoajan oikeuksista ja velvollisuuksista säästämissopimusta tehtäessä ja sen voimassaoloaikana sekä säästövarojen sijoittamisesta ja niiden oikeudellisesta asemasta. Laissa tarkoitettun pitkäaikaissästämisestä verokohtelusta ja mahdollisista verokannusteista säädetään erikseen verolaissa (HE 158/2009).

Laki ei koske vakuutus säästämistä, vaan siitä säädetään vakuutus sopimuslaissa ja vakuutus yhtiölaissa.

Vaikutukset yritysten tiedonantovelvoitteisiin ja hallinnollisiin aktiviteetteihin

Jotta asiakas voisi vertailla erilaisia säästämis- ja sijoitusvaihtoehtoja, tulisi niistä annettavien tietojen olla mahdollisimman yhteismitallisia. Tämän vuoksi sidottua pitkäaikaissästämistä koskevaan lakiin otetaan nimenomainen säännös palveluntarjoajan tiedonantovelvollisuudesta säästämissopimusta tarjottaessa ja sopimussuhteen aikana. Palveluntarjoajan on ennen säästämissopimuksen tekemistä annettava asiakkaalle perustiedot itsestään sekä riittävät ja olennaiset tiedot sopimuksesta, jotta asiakas voi luotettavasti arvioida palveluntarjoajaa, sopimusta ja erityisesti sijoituskohteisiin liittyviä riskejä. Tiedot tulee antaa, jos mahdollista, yhtenäisessä asiakirjassa selkeästi ja mahdollisimman helposti ymmärrettävässä muodossa.

Yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi tiedonantovelvollisuutta täsmennetään valtioneuvoston asetuksella. Asetuksen antovaltuutus koskee sekä ennen sopimuksen tekemistä että sopimussuhteen aikana annettavia tietoja. Lisäksi Finanssivalvonta antaa tarkempia määräyksiä tietojen ilmoittamisesta, erityisesti pitkäaikaissästämiseen liittyvien tuottojen ja kulujen laskentaperusteista ja niiden ilmoittamisesta asiakkaalle. Esityksen seurauksena kaikki palveluntarjoajat antavat vertailukelpoista tietoa.

Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan ja kustannuksiin

Edellä tarkoitettun tiedonantovelvollisuuden lisäksi tulevat edelleen sovellettaviksi tiettyä tuotetta tai palvelua koskevan erityislainsäädännön tiedonantovelvollisuuksia koskevat säännökset. Siten ehdotettu säännös täydentää esimerkiksi arvopaperimarkkinalain ja sijoitusrahastolain tiedonantovelvollisuuksia koskevia säännöksiä. Ehdotetuista säännöksistä seuraa, että silloin kuin ehdotetun lain mukaisen säästämissopimuksen mukaiset säästövarat on sopimuksen mukaan sijoitettava muihin sijoituskohteisiin kuin pankkitilille, kysymys on sellaisesta sijoituspalvelun tai rahasto-osuuksien tarjoamisesta, johon sovellettaisiin ehdotetun lain mukaan joko arvopaperimarkkinalain tai sijoitusrahastolain säännöksiä.

Käytännössä tämä tarkoitti, että tiliehdot tuli uusia kokonaan ja lähettää Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi. Myös asiakkaille tuli laatia uusi markkinointimateriaalipaketti. Lakiin sisältyi lisäksi säännös palveluntarjoajan tiedonantovelvollisuudesta sopimussuhteen aikana. Palveluntarjoaja on velvollinen lähettämään asiakkaalle vuosittain tiedon säästövaroista, perityistä kuluista ja muista sellaisista sopimusta koskevista seikoista, joilla on asiakkaan kannalta ilmeistä merkitystä. Palvelun tarjoamiseen oikeutettuja kotimaisia toimijoita on Finanssivalvonnan mukaan noin 400.

Johtopäätös

Laki luo uudentyypisiä tiedonantovelvoitteita mm. liittyen sopimussuhteen aikaiseen tiedonantovelvoitteeseen ja laajentaa eläkeyhtiöiden jo tarjoamia palveluja koskevat velvoitteet soveltuviksi myös uusiin palveluntarjoajiin (yht. n. 400 kpl.). Lain voidaan arvioida lisäävän hallinnollisia kokonaiskustannuksia jonkin verran.

Hallinnollinen kustannus

	2	
--	---	--

Laki lisää toimijoiden hallinnollista taakkaa kertaluontoisesti ja luo uuden jatkuvan tiedonantovelvoitteen myös kaikille uusille toimijoille.

Hallinnollinen taakka

	2	
--	---	--

3. SELVITYKSEN YHTEENVETO

Seuraavassa on taulukoitu selvityksen johtopäätökset kunkin lain/esityksen vaikutuksista hallinnollisiin kustannuksiin ja taakkaan. Yhteenvetotaulukot on laadittu sekä prioriteettialoittain että ministeriöittäin. Prioriteettialueiden ulkopuoliset lait/esitykset on käsitelty ainoastaan ministeriöittäin tehdyssä yhteenvedossa.

Koska arviot lakiesitysten vaikutuksista yritysten hallinnollisiin kustannuksiin ovat luonteeltaan laadullisia, eivät säädösmuutosten kustannus- ja taakka-arviot ole siinä mielessä yhteismitallisia, että ne kuvaisivat euromääräisesti samansuuruisia muutoksia. Tämän vuoksi arvioita ei voida suoraviivaisesti laskea prioriteettialoittain tai ministeriökohtaisesti yhteen ja tehdä tähän pohjautuvaa keskinäistä vertailua. Arvioista kuitenkin nähdään hallinnollisen taakan ja kustannusten kehityksen suunta sekä prioriteettialoilla että eri hallinnonaloilla.

3.1 Yhteenveto prioriteettialoittain

PRIORITEETTIALA ELINTARVIKETURVALLISUUS JA LAATU		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi muuntogeenisestä kasvintuotannosta (HE 246/2009, MMM)		
Laki elintarvikelain ja Euroopan yhteisen yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain 3 §:n muuttamisesta (HE 275/2009, MMM)		

PRIORITEETTIALA JULKISET HANKINNAT		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Lait julkisista hankinnoista annetun lain, vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annetun lain ja markkinaoikeuslain muuttamisesta (HE 190/2009, TEM)		

PRIORITEETTIALA TALOUSHALLINNON RAPORTOINTI		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Lait osakeyhtiölain 5 luvun 19 §:n ja 8 luvun 9 §:n, osuuskuntalain sekä vakuutusyhtiölain 5 luvun 15 §:n muuttamisesta (HE 238/2009, OM)		

PRIORI TEETTIALA TYÖNANTAJANA TOIMI MI NEN		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta, laki kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain 27 §:n muuttamisesta ja laki työsopimuslain 2 luvun 11 a §:n muuttamisesta (HE 62/2009, STM)	<input type="text" value="3"/>	<input type="text" value="3"/>
Lait kansaneläkelain muuttamisesta, työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosentista annetun lain kumoamisesta sekä Verohallinnosta annetun lain 20 §:n muuttamisesta (HE 147/2009, STM)	<input type="text" value="4"/>	<input type="text" value="4"/>

PRIORI TEETTIALA VEROTUS		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Laki kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain muuttamisesta ja laki ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta (HE 197/2009, VM)	<input type="text" value="3"/>	<input type="text" value="3"/>

PRIORI TEETTIALA YMPÄRISTÖLUVAT		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta, laki eräistä naapuruussuhteista annetun lain 19 §:n muuttamisesta ja laki terveydensuojelulain 51 §:n muuttamisesta (HE 100/2009, YM)	<input type="text" value="5"/>	<input type="text" value="5"/>

3.2 Yhteenveto ministeriöittäin

Liikenne- ja viestintäministeriö		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Joukkoliikennelaki, laki taksiliikennelain muuttamisesta, laki Kainuun hallintokokeilusta annetun lain 10 §:n muuttamisesta, laki indeksiehdon käytön rajoittamisesta annetun lain 2 §:n muuttamisesta ja laki julkisista hankinnoista annetun lain 8 §:n muuttamisesta (HE 110/2009, LVM)	3	3
Lait viestintämarkkinalain, televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain 7 a §:n, radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain 6 §:n sekä viestintämarkkinalain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta (HE 272/2009, LVM)	2	3
Laki taksinkuljettajien ammattipätevyydestä ja eräistä siihen liittyvistä laeista sekä laki kuorma- ja linja-autonkuljettajien ammattipätevyydestä annetun lain muuttamisesta (HE 33/2009, LVM)	3	3

Maa- ja metsätalousministeriö		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Laki merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä (HE 17/2009, MMM)	2	2
Laki eläintunnistusjärjestelmästä ja laki eläintautilain muuttamisesta (HE 188/2009, MMM)	4	4
Eläinlääkintähuoltolaki 16.10.2009/765 (HE 81/2009, MMM)	3	3
Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi muuntogeenisestä kasvintuotannosta (HE 246/2009, MMM)	3	3
Laki elintarvikelain ja Euroopan yhteisen yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain 3 §:n muuttamisesta (HE 275/2009, MMM)	2	2
Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kestävän metsätalouden rahoituslain muuttamisesta annetun hallituksen esityksen (HE 72/2008 vp) täydentämisestä (HE 54/2009, MMM)	3	3

Oikeusministeriö		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Laki vakuutus sopimuslain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta (HE 63/2009, OM)	<input type="text" value="3"/>	<input type="text" value="3"/>
Lait kuluttajansuojalain 7 luvun, rikoslain 36 luvun 6 §:n ja korkolain 4 §:n muuttamisesta (HE 64/2009, OM)	<input type="text" value="3"/>	<input type="text" value="3"/>
Lait osakeyhtiölain 5 luvun 19 §:n ja 8 luvun 9 §:n, osuuskuntalain sekä vakuutusyhtiölain 5 luvun 15 §:n muuttamisesta (HE 238/2009, OM)	<input type="text" value="5"/>	<input type="text" value="5"/>

Sosiaali- ja terveysministeriö		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Laki yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain muuttamisesta (HE 10/2009, STM)	<input type="text" value="3"/>	<input type="text" value="3"/>
Lait sosiaali- ja terveydenhuollon palvelusetelistä sekä sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 12 §:n muuttamisesta (HE 20/2009, STM)	<input type="text" value="2"/>	<input type="text" value="2"/>
Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta, laki kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain 27 §:n muuttamisesta ja laki työsopimuslain 2 luvun 11 a §:n muuttamisesta (HE 62/2009, STM)	<input type="text" value="3"/>	<input type="text" value="3"/>
Lait kansaneläkelain muuttamisesta, työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkemaksun maksuprosentista annetun lain kumoamisesta sekä Verohallinnosta annetun lain 20 §:n muuttamisesta (HE 147/2009, STM)	<input type="text" value="4"/>	<input type="text" value="4"/>

Työ- ja elinkeinoministeriö		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Lait julkisista hankinnoista annetun lain, vesi- ja energihuollon, liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annetun lain ja markkinaoikeuslain muuttamisesta (HE 190/2009, TEM)	<input type="text" value="5"/>	<input type="text" value="5"/>

Valtiovarainministeriö		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Laki pitkäaikaissäästämisen verotuksen uudistamista koskevasta lainsäädännöstä (HE 158/2009, VM)	<input type="text" value="2"/>	<input type="text" value="2"/>
Laki sidotusta pitkäaikaissäästämisestä, vakuutuslainsäädännön muuttamisesta ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 20 §:n muuttamisesta (HE 159/2009, VM)	<input type="text" value="2"/>	<input type="text" value="2"/>
Laki kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain muuttamisesta ja laki ulkomaisten välyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta (HE 197/2009, VM)	<input type="text" value="3"/>	<input type="text" value="3"/>

Ympäristöministeriö		
Laki/hallituksen esitys	Vaikutukset hallinnollisiin kustannuksiin	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta, laki eräistä naapurussuhteista annetun lain 19 §:n muuttamisesta ja laki terveysuojelulain 51 §:n muuttamisesta (HE 100/2009, YM)	<input type="text" value="5"/>	<input type="text" value="5"/>

3.3 Johtopäätöksiä

Selvitys toteutettiin hallinnollisen taakan vähentämisen toimintaohjelman prioriteettialojen mukaisesti. Näitä prioriteettialoja ovat verotus, taloushallinnon raportointi, työnantajana toimiminen, tilastointi, maataloustuet, elintarviketurvallisuus ja laatu, ympäristöluvut sekä julkiset hankinnat. Selvitykseen ei kuitenkaan valikoitunut lakeja/esityksiä maataloustukien tai tilastoinnin prioriteettialoilta. Seuraavissa taulukoissa on esitetty selvityksen johtopäätökset hallinnollisen taakan muutosten osalta prioriteettialoittain ja ministeriöittäin.

Prioriteettiala	Lakeja/hallituksen esityksiä (kpl)	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
Elintarviketurvallisuus ja laatu	2	Uudet tiedonantovelvoitteet lisäävät hallinnollista taakkaa jonkin verran.
Julkiset hankinnat	1	Yrityksille syntyvä hallinnollinen taakka vähenee merkittävästi.
Taloushallinnon raportointi	1	Yrityksille syntyvä hallinnollinen taakka vähenee merkittävästi.
Työnantajana toimiminen	2	Yrityksille syntyvä hallinnollinen taakka vähenee jonkin verran.
Verotus	1	Lakimuutoksella ei juuri ole vaikutuksia yritysten hallinnolliseen taakkaan.
Ympäristöluvut	1	Yrityksille syntyvä hallinnollinen taakka vähenee merkittävästi.

Ministeriö	Lakeja/hallituksen esityksiä (kpl)	Vaikutukset hallinnolliseen taakkaan
LVM	3	Yrityksille syntyvän hallinnollisen taakan muutokset ovat vähäisiä.
MMM	6	Lakimuutoksilla on kahdensuuntaisia vaikutuksia. Kokonaisuudessaan yrityksille syntyvä hallinnollinen taakka lisääntyy jonkin verran.
OM	3	Yrityksille syntyvä hallinnollinen taakka vähenee.
STM	4	Lakimuutoksilla on kahdensuuntaisia vaikutuksia. Kokonaisuudessaan yrityksille syntyvä hallinnollinen kuitenkin pysyy suunnilleen ennallaan.
TEM	1	Yrityksille syntyvä hallinnollinen taakka vähenee merkittävästi.
VM	3	Yrityksille syntyvä hallinnollinen taakka lisääntyy jonkin verran.
YM	1	Yrityksille syntyvä hallinnollinen taakka vähenee merkittävästi.

On tärkeää huomata, että edellä olevat arviot ovat luonteeltaan laadullisia ja kertovat ainoastaan kehityksen suunnasta prioriteettialoilla ja ministeriöissä. Hallinnollisen taakan määrällinen vertailu prioriteettialojen ja ministeriöiden välillä ei siis ole tässä selvityksessä tehtyjen arvioiden pohjalta mahdollista.

Käytännössä selvityksen arvioihin liittyy myös epävarmuustekijöitä. Näitä aiheuttavat muun muassa seuraavat seikat:

1. Samalla lakiesityksellä voi olla lyhyellä ajanjaksolla hallinnollista taakkaa lisäävä vaikutus, mutta pitkällä ajanjaksolla vähentävä vaikutus.
2. Tiedonantovelvoitteen populaatio tai frekvenssi voi riippua markkinoiden kehityksestä (esimerkiksi kuinka yleistä geenimanipuloitujen kasvien viljelystä tulee tai kuinka yleiseksi PS-tillien siirtäminen muodostuu).
3. Samalla lailla/hallituksen esityksellä voi olla kahdensuuntaisia vaikutuksia.
4. Hallinnollinen taakka riippuu usein merkittävästi siitä miten lakia käytännössä sovelletaan, eikä soveltamiskäytännöstä vielä ole käytettävissä tarkempia tietoja.

Selvityksessä hallinnollisten kustannusten ja taakan arviointi toteutettiin ilman yrityshaastatteluja, mikä niin ikään luo epävarmuutta esitettyihin arvioihin. Yhden toteutetun testiyrityshaastattelun perusteella voitiin kuitenkin todeta, että yritysten näkemykset vaikutuksista saattavat poiketa merkittävästi lainvalmistelijoiden esiintuomista näkemyksistä. Haastateltu yritys edustaja tunnisti lukuisia sellaisia vaikutuksia yrityksen toimintaan, joita hallituksen esityksessä ja lainvalmistelijoiden haastatteluissa ei tullut esille. Näillä tekijöillä voi olla joissakin tapauksissa merkittävä vaikutus esitettyihin arvioihin.

Hallituksen esityksiin sisältyvä tieto yrityksille koituvasta hallinnollisista kustannuksista ja taakasta oli muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta varsin suppeata. Lainvalmistelijoiden haastatteluissa tuli myös kokonaisuudessaan varsin vähän esille sellaista tietoa, mitä ei olisi ollut hallituksen esityksessä tai sen tausta-aineistossa.

Säädös muutosten hallinnollisen taakan tarkastelu erillään lainsäädännön muista yritysvaikutuksista voi myös antaa joissakin tapauksissa harhaanjohtavan kuvan. Tämä voi johtua esimerkiksi siitä, että muutoksessa on kysymys uuden liiketoimintamahdollisuuden luomisesta yrityksille (esimerkiksi mahdollisuus myydä geenimuunneltuja tuotteita tai mahdollisuus päästä mukaan kuntien palvelusetelitoimintaan), mutta samalla luodaan yrityksille tähän liittyvä tiedonantovelvoite (esimerkiksi geenimuunnellussa tuotteessa oleva merkintä tai palvelusetelikäytännön piiriin tulevien toimijoiden velvollisuus ajantasaisten hintatietojen toimittamisesta).

Edellä esitettyjen näkökohtien vuoksi olisi tärkeää, että yritysten hallinnollisten kustannusten ja hallinnollisen taakan arviointi tehtäisiin riittävän perusteellisesti lainvalmistelun yhteydessä osana muuta vaikutusarviointia. Tämä olisi sekä kustannustehokkaampaa sekä informaatioarvoltaan parempaa kuin valmistelusta erillään tehty selvitys.

4. LIITTEET

Liite 1. Haastateltavien lista

Haastateltavan nimi	Ministeriö
Matti Aho	MMM
Riitta Heinonen	MMM
Anne Haikonen	MMM
Timo Rämänen	MMM
Ulla Joutsenlahti	MMM
Pirjo Tomperi	MMM
Tero Tolonen	MMM
Hannu Miettinen	MMM
Marja Hiiska-Aaltonen	MMM
Maija Mela	MMM
Jyrki Jauhiainen	OM
Katri Kummoinen	OM
Marjo Lahelma	OM
Risto Sakki	VM
Tiina Maisala	VM
Panu Pykönen	VM
Jukka Vanhanen	VM
Erkki Sarsa	VM
Suvi Anttila	VM
Kaisa Laitinen	LVM
Hannamari Helke	LVM
Eija Maunu	LVM
Niina Hannonen	TEM
Eija Koivuranta	STM
Juha Rossi	STM
Sanna Pekkarinen	STM
Pekka Järvinen	STM
Elise Sahivirta	YM

Liite 2. Selvityksessä tarkastellut hallituksen esitykset

TEM:n virkатыönä tekemässä seurannassa on ollut mukana 131 yrityksiin vaikuttavaa hallituksen esitystä valtiopäivävuodelta 2009. Nämä esitykset on lueteltu alla. Tässä selvityksessä käsitellyt lait/esitykset (21 kpl) on tummennettu.

Esityksen numero	Esityksen nimi	Ministeriö
HE 2	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi suhdanneluonteisista avustuksista eräiden asuinrakennusten korjauksiin	VM
HE 3	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi korkotuesta vuokra-asuntojen rakentamislainoille vuosina 2009 ja 2010 rakennusalan työllisyyden edistämiseksi	YM
HE 4	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi valtion pääomasijoituksista talletuspankkeihin	VM
HE 5	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi valtion vakuusrahastosta annetun lain ja luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta	VM
HE 6	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tuotannollisten investointien väliaikaisesti korotetuista poistoista	VM
HE 7	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi yliopistolaisiksi ja siihen liittyviksi laeiksi	OPM
HE 9	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta	MMM
HE 10	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain muuttamisesta	STM
HE 11	Hallituksen esitys Eduskunnalle työnantajan kansaneläkemaksun alentamista koskevaksi väliaikaiseksi lainsäädännöksi	STM
HE 14	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kuvaohjelmien tarkastamisesta annetun lain muuttamisesta	OPM
HE 15	Hallituksen esitys Eduskunnalle valtion vientitakuista annetun lain 10 §:n muuttamisesta	VM
HE 16	Hallituksen esitys Eduskunnalle valtion erityisrahoitusyhtiön luotto- ja takaustoiminnasta annetun lain 8 §:n muuttamisesta	TEM
HE 17	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä	MMM
HE 18	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi paikkatietoinfrastruktuurista	MMM
HE 19	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi työriitojen sovittelusta annetun lain muuttamisesta	TEM
HE 20	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi sosiaali- ja terveydenhuollon palvelusetelistä sekä sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 12 §:n muuttamisesta	STM
HE 21	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi lääkelain muuttamisesta	STM
HE 31	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi rautatielain muuttamisesta	LVM
HE 32	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kaupallisista tavarankuljetuksista annetun lain muuttamisesta	LVM
HE 33	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi taksinkuljettajien ammattipätevyydestä ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi sekä laiksi kuorma- ja linja-autonkuljettajien ammattipätevyydestä annetun lain muuttamisesta	LVM
HE 34	Hallituksen esitys Eduskunnalle ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteen VII luvun vaarallisten aineiden kuljetusta kappaletavarana aluksessa koskevan säännösten (IMDG-säännöstö) 1.3 luvun muutosten hyväksymisestä ja laiksi yleissopimuksen IMDG-säännösten 1.3 luvun lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	LVM
HE 35	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi verkkotunnuslain muuttamisesta	LVM
HE 36	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi	LVM
HE 37	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi eräiden radiotaajuuksien huutokaupoista sekä viestintämarkkinalain 4 ja 12 §:n muuttamisesta	LVM
HE 41	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta	STM
HE 43	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi kemikaalilain sekä rikoslain 44 luvun 1 §:n ja 48 luvun 1 §:n muuttamisesta	STM
HE 44	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetun lain 7 ja 11 §:n muuttamisesta	STM
HE 51	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi ympäristöterveydenhuollon yhteistoiminta-alueesta sekä elintarvikkelain 32 §:n muuttamisesta	STM
HE 52	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi osakeyhtiölain, arvopaperimarkkinalain ja vakuutusyhtiölain muuttamisesta	OM

HE 54	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kestävän metsätalouden rahoituslain muuttamisesta annetun hallituksen esityksen	MMM
HE 59	Hallituksen esitys Eduskunnalle aluehallinnon uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi	VM
HE 61	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi sairausvakuutuslain muuttamisesta	STM
HE 62	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi sairausvakuutuslain, Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain 27 §:n ja työsopimuslain 2 luvun 11 a §:n muuttamisesta	STM
HE 63	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi vakuutusopimuslain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta	OM
HE 64	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi kuluttajansuojalain 7 luvun, rikoslain 36 luvun 6 §:n ja korkolain 4 §:n muuttamisesta	OM
HE 66	Hallituksen esitys Eduskunnalle kansainväliseen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaan vuoden 1978 yleissopimukseen tehtyjen muutosten hyväksymisestä ja laiksi muutosten lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja niiden soveltamisesta	LVM
HE 68	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi työntekijän eläkelain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta	STM
HE 73	Hallituksen esitys Eduskunnalle viimeisen eläkelaitoksen periaatetta koskevan lainsäädännön muuttamiseksi	STM
HE 74	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuksesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi	STM
HE 80	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi pääkaupunkiseudun kuntien jätehuolto- ja joukkoliikennettä koskevasta yhteistoiminnasta sekä jätelain 3 §:n ja joukkoliikenteen tarkastusmaksusta annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta	VM
HE 81	Hallituksen esitys Eduskunnalle eläinlääkintähuoltolaiksi sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi	MMM
HE 82	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi taksiliikennelain muuttamisesta	LVM
HE 84	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi vähittäiskaupan aukioloajoista	TEM
HE 87	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta sekä tekijänoikeuslain 25 b ja 48 §:n muuttamisesta	LVM
HE 89	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain muuttamisesta	YM
HE 93	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi ulosottokaaren 1 luvun 32 §:n ja luottotietolain muuttamisesta	OM
HE 98	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kasvinjalostajanoikeudesta sekä laeiksi siemenkauppalain ja rikoslain 49 luvun 2 §:n muuttamisesta	MMM
HE 100	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi ympäristönsuojelulain muuttamisesta	YM
HE 103	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi rautatiekuljetuslain muuttamisesta	OM
HE 106	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi ampuma-asetelain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta sekä kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjumista koskevan lisäpöytäkirjan hyväksymisestä ja laiksi lisäpöytäkirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	SM
HE 110	Hallituksen esitys Eduskunnalle joukkoliikennelaiksi sekä laeiksi eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta	LVM
HE 111	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi energiamarkkinoilla toimivien yritysten energiatehokkuuspalveluista	TEM
HE 118 vp	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tuloverolain 48 §:n muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta	VM
HE 119 vp	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kiinteistöverolain muuttamisesta	VM
HE 130 vp	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi vuorotteluvapaalain 25 §:n muuttamisesta	TEM
HE 131 vp	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi sairausvakuutuslain 9 luvun 10 a §:n muuttamisesta	STM
HE 133 vp	Hallituksen esitys Eduskunnalle vuoden 2010 tuloveroasteikkolaiksi sekä eräksi tuloverotusta ja verotuksessa sovellettavia korkoja koskeviksi muutoksiksi	VM
HE 135 vp	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi ajoneuvoverolain muuttamisesta annetun lain 10 §:n muuttamisesta	VM
HE 136 vp	Hallituksen esitys Eduskunnalle arvonlisäverotuksessa sovellettavien myyntimaasäännösten ja eräiden muiden säännösten muuttamiseksi ja väliaikaiseksi muuttamiseksi	VM
HE 137 vp	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi arvonlisäverolain, Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 18 b §:n ja eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 3 §:n muuttamisesta	VM

HE 140 vp	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi Yliopistojen palvelukeskuksen muuttamisesta osakeyhtiöksi	OPM
HE 142 vp	Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi Liikennevirastosta ja Liikenteen turvallisuusvirastosta	OPM
HE 143 vp	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi Varustamoliikelaitoksen muuttamisesta osakeyhtiöksi	LVM
HE 144 vp	Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi Merenkululaitoksen tuotantotoiminnan muuttamisesta osakeyhtiöksi	LVM
HE 145 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi Ilmailulaitoksen muuttamisesta osakeyhtiöksi	LVM
HE 146 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi alueiden kehittämisestä ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi	TEM
HE 147 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle työnantajan kansaneläkemaksun poistamista koskevaksi lainsäädännöksi	STM
HE 149 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituksesta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta	STM
HE 150 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi apteekkimaksusta annetun lain 2 §:n muuttamisesta	STM
HE 152 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi aikuiskoulutustuesta annetun lain muuttamisesta	STM
HE 154 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain, maatalousyrittäjän eläkelain 114 ja 115 §:n sekä maatalousyrittäjän eläkelain voimaanpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	STM
HE 157 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain 13 §:n muuttamisesta	STM
HE 158 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle pitkäaikaissäätämisen verotuksen uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi	VM
HE 159 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi sidotusta pitkäaikaissäätämisestä ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi	VM
HE 162 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi Haus kehittämisskeskus Oy -nimisestä osakeyhtiöstä	VM
HE 164 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi Valtion teknillisen tutkimuskeskuksen osakkuusyritysten kehittämiseen ja hallinnointiin liittyvien toimintojen yhtiöittämisestä	TEM
HE 165 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi Valtion teknillisen tutkimuskeskuksen asiantuntijapalvelujen yhtiöittämisestä	TEM
HE 167 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi öljysuojarahastosta annetun lain muuttamisesta	YM
HE 169 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle maksupalvelulaiksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi	OM
HE 171 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi arvonlisäverolain muuttamisesta	VM
HE 172 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle maksulaitoslaiksi sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi	VM
HE 176 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi laajakaistarakentamisen tuesta haja-asutusalueilla sekä maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain muuttamisesta	LVM
HE 177 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi yhteistoiminta-asiamiehestä ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi	TEM
HE 179 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi työttömyysturvalain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta	STM
HE 180 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain ja lääkelain 54 a ja 54 e §:n muuttamisesta	STM
HE 181 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi vakuutusyhdistyslain, merimieseläkelain ja maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta	STM
HE 184 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi suhdanneluonteisista avustuksista eräiden asuinrakennusten korjauksiin annetun lain muuttamisesta	YM
HE 185 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle etsintä- ja pelastuspalvelua merellä koskevan vuoden 1979 kansainvälisen yleissopimuksen muutosten hyväksymisestä ja laiksi muutosten lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta, liittymisestä kansainväliseen COSPAS-SARSAT-ohjelmaan käyttäjävaltiona ja laiksi liittymisilmoituksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta sekä laiksi meripelastuslain muuttamisesta	SM
HE 187 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi arvopaperimarkkinalain, Finanssivalvonnasta annetun lain sekä Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain 1 ja 6 §:n muuttamisesta	VM
HE 188 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi eläintunnistusjärjestelmästä ja eläintautilain muuttamisesta	MMM

HE 190 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi julkisista hankinnoista annetun lain, vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista annetun lain ja markkinaoikeuslain muuttamisesta	TEM
HE 191 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain ja sairausvakuutuslain muuttamisesta	STM
HE 197 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain ja ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta	VM
HE 201 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi indeksiehdon käytön rajoittamisesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta	VM
HE 205 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain ja maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta	MMM
HE 206 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta	MMM
HE 209 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi lentoliikenteen päästökaupasta	LVM
HE 212 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi päästökauppalain muuttamisesta	TEM
HE 213 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi biopolttoaineiden edistämisestä liikenteessä annetun lain 5 §:n muuttamisesta	TEM
HE 215 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta	TEM
HE 216 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi palvelujen tarjoamisesta, rajat ylittävistä kieltomenettelyistä annetun lain 1 §:n muuttamisesta ja Kuluttajavirastosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	TEM
HE 217 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi eräitä yrityksiä koskevasta taloudellisen toiminnan avoimuus- ja tiedonantovelvollisuudesta annetun lain muuttamisesta	TEM
HE 218 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi	TEM
HE 221 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta, laiksi turkistuottajien lomituspalveluista, laiksi poronhoitajien sijaisapukokeilusta ja laiksi maatalousyrittäjän eläkelain 114 §:n muuttamisesta	STM
HE 222 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi työttömyysturvalain 4 ja 6 luvun väliaikaisesta muuttamisesta	STM
HE 224 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi tapaturmavakuutuslain muuttamisesta	STM
HE 231 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi tonnistoverolain muuttamisesta	VM
HE 232 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi maaseutuhallinnon järjestämisestä kunnissa, maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain muuttamisesta ja hukkakauran torjunnasta annetun lain 22 §:n muuttamisesta	MMM
HE 233 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi työnantajan sosiaaliturvamaksusta vapauttamisesta Kainuun maakunnassa vuosina 2005 - 2009 annetun lain sekä työnantajan sosiaaliturvamaksusta vapauttamisesta eräissä kunnissa vuosina 2003 - 2009 annetun lain muuttamisesta	TEM
HE 234 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	STM
HE 238 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi osakeyhtiölain 5 luvun 19 §:n ja 8 luvun 9 §:n, osuuskuntalain sekä vakuutusyhtiölain 5 luvun 15 §:n muuttamisesta	OM
HE 239 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi järjestyslain 22 §:n, järjestyksenvalvojista annetun lain ja yksityisistä turvallisuuspalveluista annetun lain muuttamisesta	SM
HE 243 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi talletuspankkien yhteenliittymästä ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi	VM
HE 246 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi muuntogeenisestä kasvintuotannosta	MMM
HE 247 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi tieliikennelain muuttamisesta	LVM
HE 248 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän vuoden 1978 pöytäkirjan uudistetun I ja II liitteen sekä alusten haitallisten kiinnittymisenestojärjestelmien rajoittamisesta vuonna 2001 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen hyväksymisestä ja laeiksi niiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta sekä merenkulun ympäristönsuojelulaiksi ja öljyvahinkojen torjuntalaiksi sekä eräiden niihin liittyvien lakien muuttamisesta	LVM
HE 249 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi rautatiejärjestelmän liikenneturvallisuustehtävistä	LVM

HE 251 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi luotsauslain muuttamisesta	LVM
HE 252 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi ajoneuvolain muuttamisesta	LVM
HE 253 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi rakennuksen ilmastointijärjestelmän kylmälaitteiden energiatehokkuuden tarkastamisesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta	YM
HE 260 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi työterveyshuoltolain 7 §:n muuttamisesta	STM
HE 263 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle valmisteverotuslaiksi ja laiksi Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain 27 §:n muuttamisesta	VM
HE 272 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi viestintämarkkinalain, televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain 7 a §:n, radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain 6 §:n sekä viestintämarkkinalain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	LVM
HE 273 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle kaivoslaiksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi	TEM
HE 274 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta sekä eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta	TEM
HE 275 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi elintarvikelain ja Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain 3 §:n muuttamisesta	MMM
HE 277 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle vesilainsäädännön uudistamiseksi	OM
HE 283 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi	STM
HE 287 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi sijoitusrahastolain muuttamisesta	VM
HE 288 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi Verohallinnosta sekä siihen liittyväksi lainsäädännöksi	VM
HE 289 vp	Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi CE-merkintärikkomuksesta	TEM